Mirza Gulam Ahmed Kadiyani
Vadedilen Mesih ve Mehdi

Duanın Bereketleri

Barakat-üd Dua

Islam International Publications Limited

برکات الدّعا

Berekât-üd Dua

"Duanın Bereketleri"

Vadedilen Mesih ve Mehdi
Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani[as]

Türkçeye Çeviren:
Dr. Muhammed Celal Şems

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LIMITED

بركات الدّعا

Berekât-üd Dua

“Duanın Bereketleri”

(Türkçe tercümesi)

Vadedilen Mesih ve Mehdi
Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani[as]

By: Hazrat Mirza Ghulam Ahmad,
The founder of the Ahmadiyya Muslim Community
The Promised Messiah and Mahdi

Turkish Translation

Original Urdu text first published in 1893
First Turkish Edition (by Dr. Muhammed Celal Şems): Published in Turkey in 2012

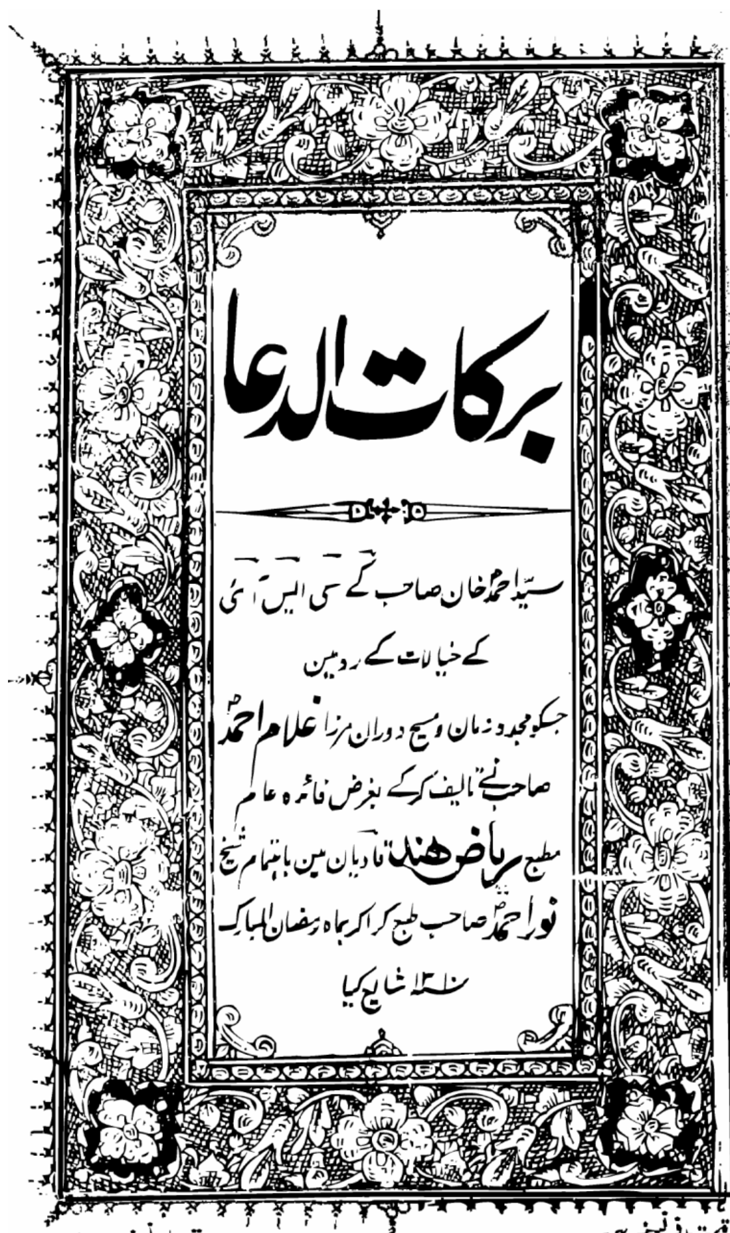
Published by:
Islam International Publications Limited “Islamabad”
Sheephatch Lane Tilford, Surrey GU 10 2 AQ
United Kingdom

Printed (in Turkey) by:
Ayhan Matbaa
Mahmutbey Mah. Deve Kaldırım Cad.
Gelincik Sok. No: 6 Kat: 3-4
Bağcılar, İstanbul-Türkiye

ISBN: 978-1-84880-286-5

Vadedilen Mesih ve Mehdi
Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani[as]

برکات الدعا

سیّد احمد خان صاحب کے سی ایس آئی

کے خیالات کے رد مین

جسکو مجدد زمان و مسیح دوران مرزا غلام احمد صاحب نے تالیف کرکے بغرض فائدہ عام

مطبع ریاض ہند قادیان مین باہتمام شیخ نور احمد صاحب طبع کرا کر بماہ رمضان المبارک

سنہ ۱۳۱۰ شایع کیا

Vadedilen Mehdi ve Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmed[as]
tarafından ilk baskının orijinal kapağı

Orijinal Kapağın Türkçe tercümesi

Berekâtü'd Dua

Seyyid Ahmed Han Beyin, K.C.S.I.
Görüşlerini reddetmek üzere

Devrin Mesihi ve
Zamanın Islahatçısı
MİRZA GULAM AHMED[as]
tarafından

halkın faydalanması için
kaleme alınıp yayınlanmıştır.

Hicri 1310 senesinin mübarek Ramazan ayı

Basım yeri: Şeyh Nur Ahmed Bey'in gözetimi altında
Riyaz-ı Hind Matbaası, Kadiyan,

İçerikle ilgili önemli bir açıklama

Tevbe Sûresi dışında her sûrenin başında bulunan "Bismillahirrahmanirrahim" tam bir ayettir.
Müslüman Ahmediye Cemaati'nin yayınladığı Kur'an-ı Kerim meallerinde ve ayetlerin alıntı yapıldığı kitaplarda "Besmele" birinci ayet sayılmış ve referanslar buna göre verilmiştir.

İÇİNDEKİLER

Eserin tanıtımı

Aligarh Müslim Üniversitesi'nin kurucusu Sir Seyyid Ahmed Han, Hindistan'daki Müslümanların çok önemli bir lideriydi. O, yeryüzünde meydana gelen her olayın kaza ve kadere tabi olarak gerçekleştiğine inanmaktaydı. Başka bir ifadeyle onun düşüncesine göre; Yüce Allah[cc] her şeyi önceden tayin ettiği için, dua eden bir kimse, ettiği duanın sevabını ancak ahiret yaşamında bulacaktır ve dua vasıtasıyla bu dünyada bir değişiklik yaratmak mümkün değildir.

Berekâtü'd Dua, Müslüman Ahmediye Cemaatinin kurucusu Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani'nin[as], Sir Seyyid Ahmed Han'ın yukarıda beyan edilen inancını reddetmek üzere kaleme aldığı eseridir. Eser ilk olarak Kadiyan'da bulunan Riyaz-ı Hind Matbaasında, Hicri 1310 senesinin mübarek Ramazan ayında yayınlanmıştır.

İsminden de anlaşıldığı gibi, Vadedilen Mesih[as] bu eserinde duanın bereketlerine ve felsefesine ışık tutarak Yüce Allah'ın[cc], kullarının dualarını bu dünyada duyup kabul ettiğini açıklamıştır. Eserin başında da kendi dualarından birini örnek olarak ileri sürmüştür. O, konuşmalarında ve yazılarında İslam dini ve onun kurucusu ve Allah'ın[cc] Habib'i Hz. Muhammed-i Mustafa[sav] hakkında çok çirkin sözler söyleyip alay eden, Hindu lider Lekram

Peşaverî aleyhinde duada bulunmuştur. Vadedilen Mesih ve Mehdi[as], ona bu pis sövmelerden ve alaylı sözlerden vazgeçmesini birçok kez nasihat ettiği halde, Lekram küstahlık ve terbiyesizliğinde daha da ileri gidince, Hz. Mirza Gulam Ahmed[as] de, İslam'ın ve Hz. Resulullah'ın[sav] bu ağzı bozuk düşmanı aleyhinde Yüce Allah'a[cc] duada bulunmuştur. Bunun üzerine 20 Şubat 1893 günü, Yüce Allah'tan[cc] aldığı bilgi üzerine o, Lekram'ın altı sene içerisinde helâk olacağını açıklamıştır. Hatta o, bu helâk gününün bayram gününe yakın olacağını da bildirmiştir. Vadedilen Mesih ve Mehdi[as] Ayna-ı Kemalât-ı İslam, Keramât-üs Sadıkîn ve Berekât-üd Dua adlı eserlerinin üçünde de, Lekram Peşaverî'nin helâk olacağı hakkındaki gaybi haberden bahsetmiştir. Aynen bu haberde bildirildiği gibi, Lekram helâk oldu ve böylelikle Yüce Allah[cc], sevdiği kullarının dualarını bu dünyada kabul ettiğini bir kez daha göstermiş oldu. Bundan dolayıdır ki, bu dünyada dualar kabul edilmez ve dua sonucu bir hadise de gerçekleşmez diye düşünmek, kesinlikle doğru değildir.

Ne kadar yazıktır ki, Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam Ahmed'in[as] Lekram hakkındaki bu çok yüce gaybi haberine, bazı Müslümanlar bile itiraz etmişlerdir. Bunlardan biri de Hindistan'ın Mirath şehrinde yayınlanan "Anis-i Hint"

adlı gazetenin Yazı İşleri Müdürüdür. Vadedilen Mesih ve Mehdi[as] bu eserinin hemen başlangıcında ona, bu itirazlarına karşılık bir cevap da sunmaktadır.

Eseri Türkçeye çeviren,

Dr. Muhammed Celal Şems,

Türk Masası Başkanı, Londra

Kabul gören bir dua örneği

Anis-i Hind Mirath ve önceden verdiğim habere itiraz

Anis-i Hind gazetesinin 25 Mart 1893'te yayınlanan bir sayısı elime geçti. İçinde, Lekram Peşaverî hakkında önceden yayınladığım bir haberle ilgili bazı eleştiriler yer almaktaydı. Başka gazetelerin de, bu hak sözü kabul etmekte zorlandıklarını öğrenmiş bulunmaktayım.

Aslında benim için bu mutluluk vericidir, çünkü verdiğim bu haber bizzat muhaliflerimin elleriyle tanınıp, şöhret bulmaktadır. Şimdilik bu yergi karşısında cevap olarak şu kadarını yazmayı yeterli görmekteyim; Yüce Allah[cc] nasıl ve ne şekilde dilediyse, aynen öyle de davranmıştır. Bunda benim bir katkım bulunmamaktadır. Böyle bir gaybi haberin faydasız olduğu ve bunda hep şüphelerin baki kalacağı itirazının ise, çok zamansız olduğu düşüncesindeyim. Daha önce de kabul ettiğim ve şimdi bir kez daha kabul etmekte olduğum üzere, eğer itiraz edenlerin düşündükleri gibi gaybi haberin neticesi, sadece hafif bir ateş yahut duyulan küçük bir sancı ya da koleraya yakalandıktan sonra yeniden sağlığa kavuşmak şeklinde gerçekleşirse, bu durumda o gaybi haber de doğru sayılmayacaktır. Aksine o, kesinlikle bir hile ve aldat-

maca olacaktır. Çünkü böyle hastalıklardan kimse korunmuş değildir ve hepimiz er ya da geç mutlaka hastalanırız. İşte böyle bir durumda da ben, daha önce zikrettiğim cezayı hak etmiş sayılacağım. Ancak önceden verdiğim bu haber, içinde İlahi gazabın alametleri apaçık ve şüpheden uzak bir şekilde görülebilir olarak gerçekleşirse, o zaman onun Yüce Allah[cc] tarafından olduğu da anlaşılmalıdır. Aslında önceden verilen bir haberin yüceliği ve heybeti, onun hakkında günler ve saatlerin tayinine de muhtaç değildir. Bu konuda, azabın gelme zamanına bir sınır tayin edilmesi başlı başına yeterlidir. Sonrasında ise önceden verilen haber gerçekten çok yüce bir heybet ile gerçekleşirse, o bizzat kalpleri kendine doğru çeker ve öncesinde kalplerde canlanmış olan bütün bu düşünceler ve yermeler de kendiliğinden yok olurlar. Bunun sonucu adaletle düşünenler, utanarak düşüncelerini terk ederler.

Bununla birlikte aciz olan ben de, kudret yasalarına tabiyim. Eğer sırf muziplik olsun diye birkaç muhtemel hastalığı zihnimde bulundurarak tahminle gaybi bir haber yayınladıysam, bu gaybi habere muhatap olan kimse de aynı şekilde davranarak tahminlere başvurup, benim hakkımda da önceden böylesi bir haber verebilir. Hatta o, kendisi hakkında tayin ettiğim altı senelik zaman sınırı yerine, benim durumumda bunu on seneye

uzatmakta da serbesttir. Ben buna razıyım. Lekram şu sıralar en fazla otuz yaşındadır. O, genç, kuvvetli, sağlıklı bir kimsedir. Buna mukabil bu acizin yaşı ise ellinin biraz üstündedir. Ben zayıf, daima hasta ve türlü hastalıklara yakalanmış birisiyim. Bütün bunlara rağmen bir yarışma anında, hangi sözün insan tarafından ve hangisinin Yüce Allah[cc] tarafından olduğu kendiliğinden ortaya çıkacaktır. İtiraz edenin, bu devir önceden verilmiş haberlerin devri değildir ve bunlar çoğu ağızlardan çıkan alelade cümlelerdir, diye karşı çıkmaları tamamen yersizdir. Aksine kanaatime göre bu devir, kuvvetli ve kâmil doğrulukları kabul etmek için, benzeri belki de geçmiş devirlerde bulunmayan bir devirdir. Şüphesiz bu devirde hiçbir hile ve aldatmaca gizli kalamayacaktır. Bu da doğrular için daha da büyük bir sevinç vesilesidir. Çünkü kim aldatmaca ile doğruluk arasında ayrım yapabiliyorsa, işte doğruluğa kalpten saygı gösteren de odur. O, sevinçle koşup doğruluğu kabul eder. Doğruluğun özünde kendisini kabul ettiren bir çekicilik vardır. Bu devrin insanlarının, atalarının kabul etmedikleri yüzlerce yeni söz ve gerçekleri kabul ettikleri apaçıktır. Eğer bu devrin insanları doğruluklara susamış değillerse, o halde çok yüce bir inkılâbın başlamış olmasının sebebi nedir? Şüphesiz bu devir, gerçek doğrulukların dostudur, düşmanı değildir. Bu çok akıllıların devridir ve saf insanların devri geçmişte kaldı demek,

bu çağın insanları, aslında gerçeği buldukları halde, yine de onu kabul etmeyecek kadar kötüdürler diyerek zamanı suçlamaktır. Aksine ben, bunun böyle olduğunu asla kabul etmem. Çünkü ben, bana yönelip benden istifade edenlerin genellikle modern eğitim almış yeni mezunlar olduklarını görmekteyim. Hatta bazıları lisans ve master eğitimi görmüşlerdir. Bu yeni tahsil görmüş insanlar grubunun, doğruları büyük bir istekle kabul etmekte olduğunu da görmekteyim. Yalnız bu da değil, Madras bölgesinde yaşayan yeni Müslüman olmuş, tahsilli, Avrasyalı bir İngiliz grup da Cemaatimize katılmıştır ve bütün gerçeklere de inanmaktadırlar. Şimdi ben, Allah[cc] korkusuna sahip birinin anlaması için gerekli olan bütün sözleri yazmış olduğumu düşünmekteyim. Bununla birlikte Hindu Aryalar, bu yazıma kendilerince diledikleri gibi ilaveler yapabilirler. Buna asla aldırış etmem, çünkü şu an artık, önceden verilen bu haberi methetmenin de kötülemenin de, sonucu değiştirmeyeceğini bilmekteyim. Bu, Yüce Allah[cc] tarafından ise, ki ben onun Allah[cc] tarafından olduğunu çok iyi biliyorum, gerçekleşmesi kesinlikle çok korkunç alametlerle olacak ve kalpleri sarsacaktır. Ancak eğer O'nun tarafından değil ise, o zaman da ben küçük düşeceğim. Bu durumda beyhude ve zayıf sebepler ileri sürecek olursam, bu daha da zillete uğramama sebep olacaktır. Bütün yetkileri elinde bulunduran, o

Kadim ve Pak Zat, bir yalancıya asla saygınlık bahşetmez.

Lekram'a karşı kişisel bir düşmanlık beslediğim iddiası tamamen yanlıştır. Kişisel olarak benim hiç kimseye karşı düşmanlığım yoktur. Aksine o, doğruluğa karşı düşmanlık beslemiş ve bütün doğrulukların pınarı olan kâmil ve mukaddes insana[sav] saygısızlık yapmıştır. Bu yüzden Yüce Allah[cc], sevgilisi olanın saygınlığını tüm dünyaya göstermek istemiştir.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى

Yani, "*hidayete tabi olanlar üzerine selam olsun*."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَ نُصَلِّى عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيم

İki kitapçığın gözden geçirilmesi

“Seyyid Ahmed Han Beyin (K.C.S.I.) “Eddua Vel-İsticabetü” ve “Tahrir Fi Usûlittefsir” adlı eserleri”

اے اسیرِ عقل خود برہستی خود کم بناز   کین سپہر بوالعجائب چون تو بسیار آورد
غیر را ہرگز نمی باشد گزر در کوئ حق   ہر کہ آید ز آسمان او رازِ آن یار آورد
خود بخود فہمیدنِ قرآن گمانِ باطل است   ہر کہ از خود آورد او نجس و مُردار آورد

Ey kendi aklına esir düşmüş insan!
Kendine fazla güvenip kibirlenme.
Çünkü acayiplikler dolusu bu gökyüzü,
Senin gibi birçoklarını getirmiştir.
Yüce Allah’ıncc sokağından yabancı biri asla geçe-mez.

Kim gökten gelirse,
Ancak öyle biri, O Yârimiz (Allah’ın) sırlarını getirir.
Kendi başına Kuran’ı anlamak batıl bir düşüncedir.
Kim kendinden bir şeyler getirdiyse, o necis ve leş getirmiştir.

Seyyid Bey, yukarıda adı geçen eserinde, dua ile ilgili inancını açıklamıştır. Ona göre duanın kabulü, duada istenenlerin verilmesi demek değildir. Çünkü eğer duanın kabulü, dua edenin isteğinin her hal ve koşulda tamamlanması demekse, bu durumda iki problem ile karşılaşılacaktır.

Birincisi, binlerce dua çok âcizane bir şekilde ve mecburiyet içinde edildiği halde, ricada bulunulan şey bahşedilmez, bu da duanın kabul edilmediği anlamındadır. Hâlbuki Yüce Allah[cc], duayı kabul edeceğini vadetmiştir.

İkincisi ise, ilerde meydana gelecek hadiseler arasında vuku bulmayacak olanlar, zaten mukadder kılınmışlardır. İşte bunlar asla değişmezler. Bundan dolayıdır ki, eğer duanın kabul edilişi demek, istenen muradın tamamlanması anlamında ise, o zaman Yüce Allah'ın[cc] şu sözü, kabul edilmesi mukadder kılınmamış olan dualar için asla doğru çıkmayacaktır.

أُدْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ[1]

"Beni çağırın. Ben dualarınızı kabul edeceğim."

Söz konusu anlamlara göre, duanın kabul edilişi hakkındaki bu genel vaat batıl olacaktır. Çünkü

---

[1] Mü'min suresi, ayet 61

istenenlerden, ancak tamamlanması mukadder kılınmış olanlar tamamlanacaktır. Hâlbuki duanın kabul ediliş vaadi geneldir. İçinde hiçbir istisna yoktur. Şimdi, bazı ayetlerin de açıkladığına göre, verilmesi mukadder kılınmamış olanlar hiçbir zaman verilmeyeceklerdir. Başka ayetlerden ispat edildiğine göre ise, hiçbir dua reddedilmeyecek ve hepsi de kabul edilecektir. Yalnız bu kadar da değil, Yüce Allah[cc] buyurmaktadır ki:

أُدْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ

"Beni çağırın. Ben dualarınızı kabul edeceğim."

Bu ayet-i kerimeden anlaşıldığına göre, Yüce Allah[cc] tüm duaları kabul edeceğini vadetmiştir. Ayetler arasındaki bu çelişki ve tezattan nasıl kurtulabiliriz? Bunun tek yolu, duanın kabul edilmesinden, ibadetin kabul edilmesinin murat olduğunu anlamamızdır. Dua bir ibadettir. Bundan dolayı, içtenlik, huşu ve gözyaşı ile dua edilirse, Yüce Allah[cc] da onu kabul edeceğini vadetmiştir. O bakımdan duanın kabul edilişinin yegâne anlamı, duanın ancak bir ibadet olduğudur ve ona sevap verileceğidir. Bunun dışında bir anlamı yoktur. Şüphesiz bir şeyin verilmesi mukadder kılınmış ise ve tesadüfen onun için dua da edildiyse, onun dua edene bahşedilmesi çok doğaldır. Ancak bu dua neticesinde değil, aksine bahşedilmesi mukadder kılınmış olduğundan dolayıdır. Dua-

nın çok büyük bir faydası, dua edildiğinde Allah'ın[cc] yüceliği ve sonsuz kudretinin dua edenin kalbinde canlanmasıdır. İşte böylesi bir düşünce harekete geçerek, dua edeni sıkıntıya sokan düşüncelere galip gelir. Bunun neticesinde kişi sabır ve kuvvet sahibi olur. Böyle bir durumun insanın kalbinde oluşması, ibadetin gereği doğal bir sonuçtur. Duanın kabul edilişi, işte budur.

Seyyid Bey, yazısının sonunda şöyle yazmıştır: Duanın gerçeğini bilmeyen ve içindeki hikmetinden habersiz olan kimseler itiraz ileri sürerek, mukadder olmayanın vaki olmayacağı kabul edilmiş bir gerçek olduğuna göre, duanın faydası nedir, diye sorabilirler. Diğer bir ifadeye göre, mukadder kılınmış olan, ister dua edelim ister etmeyelim, mutlaka bize bahşedilecektir. Aynı şekilde bahşedilmesi mukadder kılınmamış olan için ise, edilen binlerce duanın bile hiçbir faydası olmayacaktır. Demek ki dua etmek boş bir iştir. Buna cevaben Seyyid Bey şöyle buyurur: Bir sıkıntı anında yardım dilemek insan tabiatının bir özelliğidir. İşte insanoğlu, istediğinin kendisine verilip verilmeyeceğini düşünmeden, kendi doğasının özelliğine göre dua eder. Zaten tabiatının bir şartı olarak kendisine, her ne isterse, ancak Allah'tan[cc] istemesi gerektiği emredilmiştir.

Yukarda özetle aktardığımız bu yazıdan ispat edildiğine göre Seyyid Bey'in inancı şöyle belir-

miştir: Dua istenen şeyin elde edilmesi için bir vasıta olamaz. Elde etmek istediklerimiz için dua etmenin hiçbir etkisi yoktur. Eğer bir dua eden, dua vasıtasıyla istediğine ulaşmayı hayal ediyorsa ve gayesi de ancak bu ise, böyle bir düşünce abestir. Çünkü var olması mukadder kılınmış olan bir şey için duaya gerek yoktur. Var olması mukadder kılınmamış olan bir şey için de sıkıntı çekmek ve yalvarmak faydasızdır. Kısacası bu yazıdan açıkça Seyyid Bey'in inancı ortaya çıkmıştır. Güya dua, sadece bir ibadet meselesidir. Onu maddi bir ihtiyacı elde etmenin vesilesi olarak ileri sürmek ise boş bir hevestir.

Şimdi herkese aşikâr olmalı ki, Seyyid Bey Kuran-ı Kerim'in ayetlerini anlamak konusunda büyük bir aldanış içerisindedir. Bu aldanış durumunu, yazımızın sonunda inşallah anlatacağız. Şu an için üzülerek açıklamamız gereken bir durum bulunmaktadır. Eğer Seyyid Bey, Kuran-ı Kerim'i anlamak konusunda derin bir zekâya sahip değildiyse, takipçisi olduğunu kabul ettiği Yüce Allah'ın[cc] fiilî hidayetinin ve Kuran-ı Kerim'in gizli sırlarının müfessiri olarak açıkladığı tabiat yasası, bu yazıyı yazarken gözünden kaçmış olabilir mi? Gerçi dünyanın hiçbir hayrı ve şerri mukadder kılınmışın dışında değildir. Yine de tabiat, onu elde etmek üzere bazı vasıtaları tayin etmiştir. Aklı başında hiç kimse, onların doğru ve hakiki etkisi konu-

sunda asla itirazda bulunamaz. Seyyid Bey, acaba bunu bilmiyor mu? Mesela mukadderi göz önünde bulundurarak ilacı kullanıp kullanmamak, aslında dua etmek yahut dua etmekten sakınmak gibidir. Buna rağmen Seyyid Bey, tıp bilgisinin tamamen batıl olduğunu ve gerçek hekim olan Yüce Allah'ın[cc] ilaçlarda hiçbir etkisi bulunmadığı fikrini ileri sürebilir mi? Eğer Seyyid Bey kadere inanmasına rağmen, ilaçların da etkisiz olmadığını kabul ediyorsa, o zaman Yüce Allah'ın[cc] buna denk ve benzer bir yasası konusunda neden fitne uyandırmakta ve tefrika yaratmaktadır?

Acaba Seyyid Bey'in, Yüce Allah'ın[cc] turbud[1], sakmûniya[2], senâ[3] ve habbülmülûk[4] gibi kullanıldığında ishale sebep olacak güçte etkili ilaçları yaratmaya kudreti yettiğine inancı var mı? Yahut O, örneğin semm-ül fâr[5], bîş[6] ve diğer kuvvetli zehirleri de yaratmıştır ve onlardan saf halde hazırlanmış bir içecek insanı birkaç dakikada bu dünyadan göç ettirebilecek kadar güçlü ve hayret

---

[1] Turbud: Kötü ishal yaptırıcı olarak kullanılan bir fidan

[2] Sakmonia (Sakmûniyah:) Bir çeşit zamktır. İlaç olarak kullanılır; Gözotu

[3] Senâ: Yaprağı ishale sebep olan bir fidan; Baklagillerden bir ot

[4] Habbülmülûk: Keneotu tohumu; ishal ettirici bir ilaç

[5] Semm-ül fâr: Sıçanotu; Zehirli bir ilaç

[6] Bîş: Bıldırcın otu denilen, Çin'de yetişen zehirli bir ot

verici tesirdedir. Ancak O, ermişlerinin teveccühü, gayreti ve içtenlikle dolu dualarını, içinde bir zerre kadar tesir bile bulunmayan bir ölü gibi mi bırakmaktadır? İlahi nizamda bir çelişki bulunabilir mi? Yüce Allah'ın[cc] kulları için ilaçlarda ortaya koyduğu iradenin, dualarda bulunmaması nasıl mümkün olabilir? Hayır, bu asla mümkün değildir. Aksine Seyyid Bey bizzat duaların gerçek felsefesinden habersizdir ve onların yüce tesirleri konusunda kişisel tecrübeye de sahip değildir. Onun misali, eski ve uzun müddet bekletilmiş, kuvvetini de kaybetmiş bir ilacı uzun süre kullanan, daha sonra da o ilacın hiçbir tesiri bulunmadığına karar veren birisine benzemektedir. Yazık, yüzlerce defa yazık!

Seyyid Bey, artık yaşlanmıştır. Yine de kudret nizamı kendisinden gizli kalmıştır. Kaza ve kader niçin sebeplere bağlanmıştır? Sebepler ile müsebbeplerin[1] birbirleriyle ne derece derin ve gerekli ilişkiler içerisinde bulunduğundan, o tamamen habersizdir. Zaten bu yüzden o, güya kudretin manevi ve maddi olarak tayin ettiği sebepler olmadan, bir varlığın belirlenemeyeceği hayaline kapılmış ve böylece bir aldanmaya yakalanmıştır! Gerçi dünyada hiçbir varlık takdir edil-

---

[1] Sebep ile meydana getirilmiş olanlar.

mişin dışında değildir. Mesela insanoğlunun istifade ettiği ateş, su, hava, toprak, ürünler, bitkiler, hayvanlar, cansız varlıklar vb. hep mukadderattır. Eğer bir bilgisiz, Yüce Allah'ın[cc] belirlediği bütün sebepler ve kudretin tayin ettiği yollar, maddi yahut manevi vesileler olmadan herhangi bir şey elde edilebildiğini düşünürse, o adeta Yüce Allah'ın[cc] hikmetini batıl kılmak istemektedir. Ben Seyyid Bey'in yazısının başka bir neticeye vardığına inanmıyorum. Ancak o, duayı kuvvetle inandığı tesir edici sebeplerden saymamaktadır. Aksine o, bu yolda aşırılıkla haddi aşarcasına bir adım atmıştır. Mesela Seyyid Bey'in önünde ateşin tesirinden bahsedilirse, o onu asla inkâr etmeyecektir. O, bir insanın yanması mukadderse, o ateş olmadan da yanacak demeyecektir. Durum böyleyken, Müslüman olmasına rağmen o, bir ateş gibi kâh karanlığı aydınlığa çeviren, kâh bir küstahın boş yere uzattığı elini yakan duaların tesirlerini niçin inkâr etmektedir? Acaba o, dualar söz konusu olunca kaderi hatırlamakta, ama ateş ve sairden bahsedildiğinde ise kaderi unutmakta mı? Her ikisini de kapsayan tek bir kader değil mi? Kadere inanmasına rağmen, maddi unsurların etkilerine inancı çok daha fazladır. Öyle ki, bu konuda aşırılığa kaçması sebebiyle adı bile çıkmıştır. Peki, bu durumda o, kabul etmiş olduğu tabiat nizamının varlığını dua konusunda neden hatırlamamaktadır. Hatta ona göre, sinekte bile kıs-

men bir tesir bulunmasına rağmen, duada bu bulunmamaktadır! Gerçek şu ki, o bu konudan habersizdir. Kendi kişisel tecrübesi olmadığı gibi tecrübe edinmiş olanların sohbeti de kendisine nasip olmamıştır.

Şimdi herkesin faydası için, duanın kabulü gerçeğini bir derece açıklamak istiyorum. İyi bilinmeli ki, duanın kabul edilişi meselesi aslında dua meselesinin bir parçasıdır. Kim bir konunun aslını anlamadıysa, o onun detaylarını anlamak konusunda da zorluk çeker ve genellikle de yanılgıya düşer. Seyyid Bey'in yanılgısının sebebi, işte budur. Duanın aslı, saadet içinde bir kul ile Rabbi arasındaki çekici bir münasebettir. Yani önce Yüce Allah'ın[cc] rahmaniyeti kulu kendisine doğru çeker ve sonra da kulun doğruluğunun çekicilikleri ile Yüce Allah[cc] kendisine yaklaşır. Dua sırasında o alaka belli bir noktaya vararak, havâs-i acibeyi[1] yaratır. Bir kul çok çetin bir zorluğa düştüğünde, tam bir yakin[2], tam bir umut, tam bir sevgi, tam bir vefa ve tam bir gayret ile Yüce Allah'a[cc] doğru eğilir ve tamamen uyanık bir halde, kendini mahvedecek alanlara gaflet perdelerini yırtarak ilerler. Orada o, Yüce Allah'ın[cc] eşiğini bu-

---

[1] Yüce ve özel güzellikler
[2] Kesin bilmek

lur ve O'nun hiçbir ortağının olmadığını anlar. Onun ruhu, Allah'ın[cc] eşiğinde yere kapanır ve içine yerleştirilmiş olan çekim gücü, Yüce Allah'ın[cc] lütuflarını kendine cezbeder. İşte o zaman Allah[cc], bu işi sona erdirmeye yönelir ve istenen şeyin elde edilmesi için gerekli olan sebeplerin başlangıçları üzerinde o duanın etkilerini uyandırır. Bunun neticesinde de, o sebepler meydana çıkmaya başlarlar. Örneğin yağmur için dua edilirse, duanın kabul edilişinden sonra yağmur için gerekli olan doğal unsurlar duanın etkisi ile oluşurlar. Eğer kıtlık için beddua edildiyse, Kadir-i Mutlak olan Rabbimiz[cc] bunun için de aleyhte vasıtalar meydana getirir. Zaten erbab-ı keşfü kemal[1] nezdindeki çok büyük tecrübeler neticesinde ispat edilmiş bulunan gerçek, kâmil bir kimsenin duasında bir yaratma kuvvetinin oluştuğudur. Yani Yüce Allah'ın[cc] izni ile o dua, maddi ve ulvi âlemde değişiklikler yaratır ve dünya eşyalarını, gök cisimlerini ve insanların kalplerini, istenen yöne çekip getirir. Yüce Allah'ın[cc] pak Kitaplarında bunun benzeri durumlar hiç de az değildir. Hatta mucizelerin bazıları, aslında duanın kabul edilişinin bir sonucudur. Peygamberler vasıtasıyla gerçekleşen binlerce mucizenin yahut bugü-

---

[1] Doğru rüya gören ermiş kişiler

ne kadar evliyaullahın gösterdikleri yüce kerametlerin aslı ve kaynağı, işte ancak duadır. Genellikle türlü türlü harikulade mucizeler, ancak duaların etkisiyle Kadir olan Yüce Rabbimizin[cc] kudretini göstermektedir.

Arabistan'ın viran ülkesinde cereyan eden o olağanüstü hadise, yani yüzbinlerce ölünün birkaç günde dirilmesi ve nesilleri yozlaşmış olanların İlahi renge girmeleri, gözü kör olanların görmesi ve dilsizlerin dillerinden İlahi bilgilerin akmaya başlaması! Kısacası dünyada daha önce hiçbir gözün görmediği ve hiçbir kulağın işitmediği bir inkılâbın birden bire patlayıvermesi! Biliyor musunuz bu nasıl oldu? İşte o, Allah'a[cc] ermiş bir insanın karanlık gecelerinin duaları sonucu meydana geldi. Öyle ki, yeryüzünde büyük yankılar uyandıran ve tahsil görmemiş bir çaresiz tarafından yapılması mümkün görünmeyen olağanüstü hadiseler böylelikle gerçekleşti.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَ بَارِكْ عَلَيْهِ وَ اٰلِهٖ بِعَدَدِ هَمِّهٖ وَ غَمِّهٖ وَ حُزْنِهٖ لِهٰذِهِ الْاُمَّةِ
وَ اَنْزِلْ عَلَيْهِ اَنْوَارَ رَحْمَتِكَ اِلَى الْاَبَدِ [1]

---

[1] *Ya Rabbi! Resulullah'ın[sav] ümmeti için duyduğu üzüntü ve ıstırabına karşılık, Sen de ona aynı nispette salât ve selam gönder ve ebediyete kadar üzerine rahmetlerinle dolu nurlarını yağdır.*

Ben tecrübeme göre duaların etkisini, su ve ateşin etkisinin çok ötesinde görmekteyim. Hatta doğal vasıtalar zincirinde, dua kadar yüce etkili başka hiçbir şey bulunmamaktadır.

Eğer bazı duaların etkisiz kaldığı, hiçbir tesirinin görülmediği şüphesi birinde uyanırsa, ona bu durumun ilaçlarda da olduğunu açıklarım. Acaba ilaçlar ölüm kapısını kapatmış mıdır? Ya da onların faydasız kalma ihtimali var mı? Buna rağmen herhangi bir kimsenin onların etkisini inkâr etmesi mümkün değildir. Her işin kaderle çevrili olduğu doğrudur. Ancak kader, ilimleri boşa çıkarıp değersiz kılmamıştır. Keza vasıtaları da anlamsız olarak göstermemiştir. Hatta dikkatle bakacak olursak, bu maddi ve manevi vasıtaların kaderden bağımsız olmadıklarını da görürüz. Örneğin bir hastanın kaderi iyileşmek ise, tedavi kaderinin vasıtaları da tam olarak ortaya çıkar ve bedeni durumu da onlardan istifade edebilecek kadar hazır olur. İşte böylece ilaç, onun üzerinde etkisini tam olarak gösterir. Duanın durumu da aynen böyledir. Yani duada da irade-i İlahi onu nerede kabul ederse, onun tüm sebepleri ve kabul şartları da orada bir araya gelirler. Yüce Allah[cc] maddî ve manevi nizamı, bir sebep sonuç döngüsüne bağlamıştır. Oysa Seyyid Bey, maddi nizamı kabul

edip, manevi nizamı inkâr etmektedir. Bu da Seyyid Bey'in büyük bir hatasıdır.

Sonunda şunu söylemeyi de gerekli görüyorum. Eğer Seyyid Bey batıl inancından tövbe etmez ve hâlâ duaların etkisinin ispatı nedir derse, bu gibi hataları ortadan kaldırmak üzere ben, Yüce Allah[cc] tarafından memur edildim. Bazı dualarımın kabul edilişinden, Seyyid Bey'i önceden haberdar edeceğime dair söz veriyorum. Hatta yalnızca haber vermekle kalmayıp onları yayınlatacağım da. Ancak Seyyid Bey de, iddiamın ispat edilişinden sonra bu batıl inancından vazgeçeceğine dair söz vermelidir.

Seyyid Bey, neden bütün dualar kabul edilmiyor, hâlbuki Yüce Allah[cc] Kuran-ı Kerim'de bütün duaları kabul edeceğini bildirmiştir, demektedir. Seyyid Bey esasen bu konuda yanılmıştır. Kuran-ı Kerim'de bulunan aşağıdaki ayet-i kerime, Seyyid Bey'in iddiasını asla desteklememektedir.

[1] أُدْعُونِى اَسْتَجِبْ لَكُمْ

Bu ayet-i kerimede bir emir olarak yerine getirilmesi buyrulan dua, alelade bir dua değildir. Aksine bundan, insana farz kılınan ibadet kastedilmiştir, çünkü buradaki emir kipi, onun farz kılındığına

---

[1] Mümin (40) suresi; 61

işaret etmektedir, ama bilindiği gibi bütün dualar farz değildir. Bazı durumlarda Allah Celle Şanuhû, "*İnna lillahi*" demeyi yeterli görmüş olan sabredenleri methetmiştir. Burada tek başına emir yeterli görülmeyerek, bilakis ibadet oluşu zikredilmiştir ve inkârı halinde Cehennem azabına çarptırılma uyarısı da ayrıca belirtilmiştir. Bu ise, buradaki duanın farz oluşuna işaret eden büyük bir delildir. Diğer dualarda ise böyle bir korkutmanın bulunmadığı apaçıktır. Hatta bazı durumlarda dua ettikleri için peygamberlerin azarlandıkları bile vakidir. Mesela bir ayet-i kerimede şöyle buyrulmuştur:

اِنّٖى اَعِظُكَ اَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلٖينَ.

Yani, *"Sana nasihat ederim ki, cahillerden olmayasın."*

Bundan apaçık anlaşıldığına göre, eğer her dua ibadet olsaydı, o zaman Hz. Nuh'a[as], لَا تَسْـَٔلْنِ [2] yani: "*Bana dua etme,*" uyarısı neden yapılmış olsun ki? Bazı durumlarda evliya ve peygamberler, dua etmeyi saygısızlık saymışlardır. Bu durumda salihler, kalplerinin fetvasına göre amel ederek,

---

[1] Hud (11) sûresi; 47
[2] Hud (11) sûresi; 47

bir musibet anında kalpleri dua etmeye emir verdiyse, onlar duaya yöneldiler ve eğer sabretmelerine emir verdiyse de, onlar sabredip duadan yüz çevirdiler. Bundan başka Yüce Allah[cc], duaları kabul edeceğine dair hiçbir söz vermemiştir, aksine açık bir şekilde, istersem kabul ederim ve istersem reddederim, diye buyurmuştur. Kuran-ı Kerim'in bir ayeti de açık olarak bunu beyan etmektedir:

بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شَاءَ [1]

"Ancak O'na dua edersiniz. Üzerinizden bir sıkıntıyı kaldırması için dua ettiğiniz Yüce Allah dilerse onu giderir."

Eğer biz, faraza burada "أُدْعُوا" kelimesinden duanın kastedildiğini kabul edecek olsak, yine de bundan tüm şartları ile edilen duanın kastedildiğini anlamamız gerekir. Ancak duanın bütün şartlarını bir araya getirebilmek, Allah'ın[cc] yardımı olmaksızın kulun elinde olan bir durum değildir.

Dua konusunda, kulun yalvarmasının tek başına yeterli olmadığını da hatırımızda tutmamız gerekir. Aksine bunun için takva, taharat, doğru ko-

---

[1] Enam (6) sûresi; 42

nuşmak, tam sevgi ve kâmil teveccüh de gereklidir. Keza kendisi için dua eden yahut hakkında dua edilen kul için, bulunulan duanın kabul edilmesi durumunun onun dünyası ve ahireti bakımından İlahi maslahata aykırı olmaması da gereklidir. Çünkü birçok kere dualar ile şartları bir araya geldiği halde, istenen şey Allah[cc] Katında dua eden için İlahi maslahata aykırı olur ve onun kabulünde bir hayır bulunmaz. Mesela bir annenin sevgili oğlu annesine yalvararak ve ağlayarak bir ateş parçasının yahut bir yılan yavrusunun kendi eline verilmesini isterse yahut zahirde güzel gözüken bir zehrin kendisine yedirilmesini dilerse, o çocuğun annesi, çocuğunun isteğini asla yerine getirmeyecektir. Eğer o, çocuğunun isteğini yerine getirirse ve tesadüfen çocuk ölmezse, fakat onun bir uzvu sakat kalırsa, böyle bir çocuk büyüdüğünde o akılsız annesine öfke gösterecektir.

Bunun dışında da birçok şart mevcuttur. Onların hepsi bir arada bulunmadıkça biz, o duaya dua diyemeyiz. Bir duada tam olarak ruhaniyet bulunmadıkça ve hakkında dua edilen ile dua eden arasında yakın bir uyum bulunmadıkça, onun etki göstereceğini beklemek boş bir ümittir. Duanın kabulü konusunda İlahi irade bulunmadıkça, bütün şartlar yerine getirilmemiş ve dua edenin emekleri de boşa gitmiş olur.

Seyyid Bey de, necat olarak adlandırılan ahiret âleminin, bütün saadetin, nimetlerin, lezzetlerin ve rahatların, imanın ve onunla yapılan samimi duaların sonucu olduğuna inanmaktadır. Demek ki Seyyid Bey, bir müminin dualarının etkiye sahip olduğuna ve afetlerin uzaklaşmasına ve isteklerin elde edilmesine bir vasıta olduğuna inanmaya da mecbur kalmıştır. Çünkü eğer dualar bu dünyada bir vasıta olamıyorsa, Kıyamet gününde nasıl vasıta olacaktır? Düşününüz ve iyi düşününüz! Eğer gerçekten dua etkisiz bir şey ise ve dünyada hiçbir afetin uzaklaştırılmasını gerçekleştiremezse, o zaman Kıyamet gününde o afetin uzaklaştırılmasını nasıl gerçekleştirecektir? Eğer bizim dualarımızda, bizi afetlerden koruyacak gerçek bir etki varsa, onun bu dünyada da ortaya çıkması gerektiği apaçık bir hakikattir. Öyle ki, kesin bilgi ve umudumuz daha da artarak ahiret necatı için daha da kuvvetli bir şekilde dualarda bulunalım. Eğer gerçekten dua bir hiç ise ve alınyazısı mutlaka önümüze çıkacaksa ve Seyyid Bey'in söylediği gibi bu dünya afetleri için dua etmek boş bir şey ise, o zaman ahiret uğrunda dua da boş bir şey olacaktır. Ona umut bağlamamız da abestir.

Bu konuda daha fazla yazmak istemiyorum. İnsaf sahibi okuyucularımın yazımı dikkatle okuduklarında anlayabilecekleri gibi, ben Seyyid Bey'in yanlışlığına karşı yeterince delil ileri sürmüş bu-

lunmaktayım. Bunun ötesinde Seyyid Bey yine de inadından vazgeçmezse, kendisine delilimizi tam olarak beyan etmek üzere başka bir yol da yazılmıştır. Eğer o, gerçekten doğruluğu arıyorsa, yüzünü ondan çevirmeyecektir.

Seyyid Bey'in adı "*Tahrir Fi Usûlittefsir*" olan ikinci kitabı ise, diğer kitap ile tamamen çelişki halindedir ve ona zıttır. Sanki Seyyid Bey, her iki eseri de bir baygınlık durumunda yazmıştır. Çünkü Seyyid Bey, "İsticabet-i Dua" risalesinde kaderi üstün tutmakta ve alelade vasıtaları güya bir hiç saymaktadır. Zaten o yüzden duanın kabul edilişini inkâr etmektedir, çünkü dua ona göre alelade vasıtalardandır. Hâlbuki yüz binden fazla peygamber ve birkaç yüz milyon veli duanın doğal bir vesile olduğuna şehadet edegelmişlerdir.[1]

---

[1] Kutub-ı Rabbani ve Gavs-ı Sübhani Seyyid Abdulkadir Geylani[ra], "Fütûh-ül Gayb" adlı eserinde kâmil birisinin teveccühü ve duasının etkisi konusunda kendi tecrübelerini yazmıştır. Onun tüm yazdıkları, tercümeleriyle birlikte aşağıda insanların yararı için aktarılmaktadır. Bunun maksadını şu şekilde açıklamak mümkündür. Her sanatta o sanatın uzmanının şehadeti mutebердir.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Peygamberlerin elinde dua dışında ne vardır ki? Diğer eserinde ise Seyyid Bey, kaderi adeta yok saymaktadır. Çünkü o tüm varlıkların, sanki Yüce Allah'ın[cc] elinden çıkmamış kendi başına birer varlık olduğunu beyan etmektedir. Böylelikle O'nun, onların değiştirilmesi ve yeni durumlara sokulmasında bir yetkisi bulunmamaktadır.

Duanın kabulü felsefesi de doğru olarak ancak Yüce Allah[cc] ile hakikat ve sevgi alakası bulunan birisi tarafından bilinebilir. Onun için Seyyid Ahmed Han Bey'den bu pak felsefeyi sormak, baytardan bir insanın hastalığı için ilaç sormaya benzer. Seyyid Bey, eğer yeryüzünde bir yönetimin halkı ile olan ilişkileri hakkında konuşacak olursa, hiç şüphesiz o, buna son derece uygundur. Oysa Yüce Allah'ın[cc] sözlerini, ancak Allah'a[cc] ermiş kimseler bilirler. İşte Seyyid Abdulkadir Geylani'nin[ar] yazısı aşağıdadır:

فَفَجْعَلْ اَنْتَ اَجْمِلَتَكَ وَ اَجْزَائَكَ اَصْنَامًا مَعَ سَائِرِ الْخَلْقِ وَلَا تُطِعْ شَيْئًا مِنْ ذَالِكَ وَلَاتَتَّبِعْهُ جُمْلَةً
فَتَكُونَ كِبْرِيتًا اَحْمَرَ فَلَا تَكَادُ تَرَى فَحِينَئِذٍ تَكُونُ وَارِثَ كُلِّ نَبِيّ وَرَسُولٍ وَبِكَ تُخْتَمُ الْوِلَايَةُ
وَتَنْكَشِفُ الْكُرُوبُ وَبِكَ تَسْقِى الْغُيُوثُ وَبِكَ تَنْبُتُ الزُّرُوعُ وَبِكَ تُدْفَعُ الْبَلَايَا وَالْمِحْنُ عَنِ
الْخَاصّ وَالْعَامِّ وَ اَهْلِ الثُّغُورِ وَ تُقَلِّبُكَ يَدُ الْقُدْرَةِ وَيَدْعُوكَ لِسَانُ الْاَزْلِ وَ تَنْزِلُ مَنَازِلَ مَنْ سَلَفَ مِنْ
أُولِى الْعِلْمِ وَ يُرَدُّ عَلَيْكَ التَّكْوِينُ وَخَرْقُ الْعَادَاتِ وَتُؤْمَنُ عَلَى الْاَسْرَارِ وَالْعُلُومِ اللَّدُنِيَّةِ وَ غَرَائِبِهَا

Eğer Yüce Allah[cc] Katında makbul olmak istiyorsan ellerinin ve ayaklarının, dilinin, gözünün, bütün vücudunun ve onun bütün unsurlarının senin bu yolunda birer put olduğuna inanmalısın ve bu durumu kabul etmelisin. Keza mahlûkat arasından tüm diğer varlıkların da, yolunda birer put olduğuna inanmalısın. Çocukların, hanımın, dünyadan elde etmek istediğin her muradın, dünya malı, dünya saygınlığı, dünya rezilliği ve namusu, dünyadaki beklentilerin ve korkun, Zeyd yahut Bekir'e güvenmen yahut Halit ile Velid'in sana zarar vermelerinden korkman; bütün bunlar senin yolunda birer puttur. Sen bu putlardan hiçbirisine boyun eğme ve ancak bütünüyle Allah'a[cc] boyun eğmek üzere kendinden geç.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Artık O'nun "tanrılık" yetkileri sanki çok dar bir daire ile sınırlandırılmıştır ve kadirane kuvvetleri ise adeta geçmişte kalmıştır. Varlıklar üzerindeki durum da O'nun kaderi değildir, aksine mahlûkatın değişmez ve değiştirilemez kişisel özellikleridir. Hâlbuki kader kavramı kesinlikle, kaderi yaratanın yetkisini ve kontrolünü gerektirir. Yüce Allah'ın[cc] hiçbir kontrolü kalmamış olan özelliklere ise, O'nun kaderi denemeyeceği apaçıktır.

Eğer böyle yaparsan, o zaman sen "Kibrit-i Ahmer" (toprağı altına çevirebilen bir madde) yani mürşit olursun ve yerin de burada görünmeyecek kadar yüksek olur. Yüce Allah[cc] da seni peygamberlerinin ve resullerinin varisi yapar. Yani onların gizli kalmış ve yok olmuş bilgileri ve derin manevi sırları bir kez de sana bahşedilir ve üzerindeki velayet son mertebeye ulaştırılır. Senin ardından, senden daha büyük kimse ortaya çıkmayacaktır. Duaların, azminin yüceliği ve bereketinle insanların derin üzüntüleri yok edilecektir. Kıtlığa uğrayanlar için yağmurlar yağacak, ekinler bitecek, her bir kimsenin belaları ile üzüntüleri, hatta padişahların musibetleri de senin teveccühün ve duan neticesinde uzaklaştırılacaktır. Kudretin eli senden yana olacak ve o hangi yöne dönerse, sen de aynı yöne döneceksin. Ezelin lisanı ise seni kendine doğru çağıracak. Yani dilinden ne çıkarsa, o Yüce Allah[cc] tarafından olacak ve içine de bereket katılacaktır. Sen, daha önce bilgi verilmiş olan tüm ermişlerin yerine geçirileceksin. "Tekvin" (dünya hadiselerinin vuku bulması) sana döndürülecek. Yani senin duan ve teveccühün âlemdeki hadiselerin var oluş sebebi olacak. Daha sonrasında, eğer sen var olmayanı var etmek istersen yahut var olanı yok etmek istersen, bu da aynen olacak. Olağanüstü hadiseler senden dolayı gerçekleşecek. Sana İlahi sırlar, ledünni bilgiler ve olağanüstü beceriler bahşedilecektir. Sen onlar için emin ve ehil olarak kabul edileceksin. (Yazardan)

Eğer O'nun kontrolü varsa, o zaman imkân-ı tebdil yani onları değiştirebilme imkânı da bulunmaktadır. Kısacası Seyyid Bey, bu ikinci eserinde Mukaddir-i Hakiki'nin[1] kontrolünü tüm varlıkların üzerinden öylesine kaldırmıştır ki, onlar sıfatlarında Malik olanın iradesine artık tabi değillerdir. Bu aynı İngilizler tarafından çiftçiler yasasının beşinci maddesi ile mirasçı kiracılara verilen haklar gibidir. Gerçek mülk sahibinin, o toprak üzerinde hiçbir tasarrufu kalmamıştır. Seyyid Bey, ateşin durumunu, bu kiracı çiftçilerin durumuna benzer değerlendirmektedir, hatta onun yasası, İngilizlerinkinden daha da katıdır.

Çünkü İngilizler beşinci maddede toprağı kiralayan çiftçiler hakkında, eğer bir yıl gibi bir süre boyunca iki anah[2] bile olsa borçlarını ödememeleri halinde, çıkarılmaları için bir yol önermiştir. Hâlbuki Seyyid Bey, Malik'in haklarını her durumda telef etmiştir. Bu çok büyük bir haksızlıktır!

Seyyid Bey, kendisine muhalif olan dostundan Kuran-ı Kerim'in tefsirinin ölçüsünün ne olduğunu sormuştur. Bu konu hakkında ben, Seyyid Bey'e bir derece hizmet etmeyi uygun bulmakta-

---

[1] Kadere gerçekten sahip olan ve üzerinde yetkisi bulunan Yüce Allah[cc]

[2] Hindistan'ın o devirdeki parası

yım. Çünkü yolunu şaşırmış olana yol göstermek, her şeyden önce benim görevimdir. İşte bilmesi gerekenler:

(1) **Doğru tefsirin ilk ölçüsü**, Kuran'ı Kerim'in kendine ait şahitleridir. Kuran-ı Kerim, doğruluklarının ispatı yahut ortaya çıkarılışı için başkalarına muhtaç olan diğer alelade kitaplar gibi değildir. Bu gerçeği dikkatli bir şekilde hatırımızda tutmamız gerekir. O, tek bir tuğlası söküldüğünde tüm şekli bozulan çok mütenasip bir bina gibidir. Onun, bizzat kendi içinde en az on veya yirmi şahidi bulunmayan, hiç bir doğruluğu yoktur. Bu yüzden Kuran-ı Kerim'in bir ayetinin mealini beyan ettiğimizde, onu tasdik etmek üzere, yine Kuran'ın içinde bunu destekleyen başka şahitlerin bulunup bulunmadığına da bakmamız gerekir. Eğer başka şahitler yoksa hatta mealin diğer ayetler ile zıtlık taşıdığı görülürse, o zaman mealin tamamen batıl olduğunu anlamamız gerekir. Çünkü Kuran-ı Kerim'de herhangi bir çelişki bulunması asla mümkün değildir. Doğru meali desteklemek üzere Kuran-ı Kerim'de apaçık bir şahitler ordusunun var olması, işte o mealin gerçek ve doğru olduğunun da göstergesidir.

(2) **İkinci ölçü**, bizzat Hz. Resulullah'ın[sav] tefsiridir. Sevgilimiz ve en Yüce Peygamber Hz. Resulullah'ın[sav], Kuran-ı Kerim'i en iyi anlayan olduğu konusunda hiç şüphe yoktur. Onun içindir ki, eğer Hz. Resulullah[sav] tarafından yapılmış bir

tefsir mevcutsa, bunu her Müslüman hiç şüphe etmeden derhal kabul etmelidir. Aksi durumda bu, o kimsede iman eksikliği ve felsefeciliğin bir damarının bulunduğuna delalettir.

(3) **Üçüncü ölçü**, Hz. Resulullah'ın[sav] ashabının[ra] tefsiridir. Ashabı Kiramın[ra] nurlarını Hz. Resulullah'dan[sav] aldığına ve nübüvvet bilgisinin de ilk varisleri olduklarına kesinlikle şüphe yoktur. Üzerlerinde Allah'ın[cc] büyük lütufları bulunması sebebiyle ve O'nun İlahi yardımı sonucu, onların anlayabilme kabiliyetlerine yardımcı olunmuştur. Bunun sonucu onlar, halleri ile sözlerini uygulamışlardır.

(4) **Dördüncü ölçü** ise, pak bir nefis ile Kuran-ı Kerim'in anlamlarının derinlemesine incelenmesidir. Yüce Allah[cc] bu konuda şöyle buyurmuştur:

[1] لَا يَمَسُّهُ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ۞

Yani, Kuran-ı Kerim'in gerçek meali ve ince sırları, ancak kalbi pak olan kimselere açılır. Kalbi temiz olanların uygun tabiatlarının bir sonucu olarak, kendilerine Kuran-ı Kerim'in pak marifetleri açılır ve böylelikle onlar, bu marifetleri tanırlar ve koklarlar. Onların kalpleri, ancak bu yolun doğru oluşunu açığa vurur ve kalplerinin nuru, doğruyu

---

[1] Vakıa (56) sûresi; 80

inceleyip bulmak adına mükemmel bir ölçüttür. O bakımdan, bir insan bu şekilde sahib-i hal niteliği kazanmadıkça ve peygamberlerin geçtiği ince yoldan geçmedikçe, onun için küstahlık ve kibir ile Kuran müfessiri olmak uygun değildir. Aksi halde o, sadece "tefsir bir-rey" olacaktır. Hz. Resulullah[sav] ise bunu yasak etmiştir ve şöyle buyurmuştur:

مَنْ فَسَّرَ الْقُرْآنَ بِرَأْيِهِ فَأَصَابَ فَقَدْ أَخْطَأَ

Yani, kim sadece kendi düşüncesine göre Kuran-ı Kerim'i tefsir ederse ve hatta kendi fikri ile bunu iyi bir tefsir olarak beyan etmiş olsa dahi, o yine de kötü bir tefsir yapmış demektir.

(5) **Beşinci ölçü**, Arapça sözlüğüdür. Ancak Kuran-ı Kerim bizzat kendi anlamlarını o denli beyan etmiştir ki, Arapça sözlükleri incelemeye pek ihtiyaç bulunmamaktadır. Buna rağmen sözlük incelemenin bilgimizi arttıracağı şüphesizdir. Böylelikle dikkatimiz Kuran-ı Kerim'in bazı gizli sırlarına çekildiği için, bu durum onların ortaya çıkmasını mümkün kılacaktır.

(6) Manevi âlemi anlamak için **altıncı ölçü** ise, fiziksel âlemi anlamaktır. Çünkü Yüce Allah[cc] tarafından yaratılmış bu iki âlem arasında, tam bir uyum bulunmaktadır.

(7) **Yedinci ölçü** vahy-i velayet ile mükaşefat-ı muhaddesindir.[1]

[1]Seyyid Bey kitabında, vahyi doğruluk ölçüsü olarak kabul et-

Bu kıstas adeta diğer tüm kıstaslardan daha üstündür. Çünkü vahy-i muhaddesiyet sahibi, tâbi olduğu peygamberin tam olarak rengini taşır. Kendisine, yeni bir nübüvvete sahip olmadan ve din yasalarını değiştirmeden, bir peygambere ait tüm vasıflar bahşedilir. Doğru talimat ise ona kesin bir şekilde açılır. Yalnız bu kadarla kalmayıp tâbi olduğu peygambere indirilen tüm durumlar da kendisine bir mükâfat olarak indirilir.

---

memiş ve etmek de istememiştir. Bunun sebebinin ise, nübüvvet vahyi de olsa velayet vahyi de olsa, onun hiçbir vahyi saygıdeğer kabul etmemesi olduğu anlaşılmaktadır. Aksine o, bunu yalnızca doğal bir yetenek olarak kabul etmektedir. Bu sebeple onun bu fikri hakkında burada biraz yorum yapmam uygun olacaktır. İyi bilinmelidir ki bu, Seyyid Bey'in büyük bir hatası olup, şiddetli fitne uyandıran ve haktan uzaklaştıran bir düşüncesidir. O, İlahi vahyin ancak doğal bir yetenek olduğunu zanneder. Bir insanın fıtratında çeşitli yetenekler bulunur. Her yetenek için geçerli olan, birinin tarz ve şeklinin diğerininkine kanıt olmasıdır. Mesela bazılarının fıtratı matematik bilgisi ve sayılarla uyum içindedir. Bazı kimselerinki ise, mantık ve kelâm ilmine daha uygundur. Ancak bu gizli yetenekler, kendi başlarına birisini hesap uzmanı, mühendis, doktor yahut mantık âlimi yapmazlar. Aslında bu gibi bir kimse, öncelikle bir öğretmenin kendisine öğretmesine muhtaçtır. O kişinin tabiatının belli bir bilgiyle yatkınlığını gören bilgili bir öğretmen, kendisini o bilgiyi öğrenmek konusunda teşvik eder. Aşağıdaki Farsça şiir bu konuya uygundur:

ہر کسے را بہر کارے ساختند   میل طبعش اندران انداختند

"Herkesi belli bir iş için yaratmışlar. Huyunda da, o işe yatkınlık var edilmiştir."

İşte böyle bir bilgiyi elde ettikten sonra, o kimsenin tabiatında bir tohum gibi bulunan o yetenek parlamaya başlar. Böylece o

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Bu sebeple onun söylemleri zandan ibaret değildir. Aksine o, görerek beyan eder ve dinleyerek konuşur. Bu ümmet için bu yol açıktır. Hiç bir gerçek varisin bulunmaması ve dünyanın şöhreti, şanı ve de dünya sevgisi ile saygısı peşinde olan bir dünya kurdunun nübüvvet bilgisine varis olması ise asla mümkün değildir. Çünkü Yüce Allah[cc], kalbi pak kimseler dışında nübüvvet bilgisinin kimseye bahşedilmeyeceğini vadetmiştir.

---

ilmin her türlü incelikleri onun aklına gelir ve fen ilimlerine ait yepyeni meselelerin de, Yüce Allah[cc] tarafından onun kalbinde doğması sağlanır. Bu duruma ilham yahut ilka (yani kalbe indirmek) adı verilirse, bu da yanlış olmaz, çünkü insanların faydalandığı güzel düşünceler, şüphesiz ancak Yüce Allah[cc] tarafından kalplere yerleştirilmiştir. Allah Celle Şanuhû da aslında buna işaret ederek şöyle buyurmuştur:

فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوٰيهَا

Yani, insanların kalplerine ilham edilen kötü yahut hayırlı düşünceler, ancak Yüce Allah[cc] tarafından ilham edilirler. (Şems suresi, ayet 9)

İyi bir kimse, iyi huyunun neticesi olarak, kalbine iyi düşüncelerin ilka edilmesine layıktır. Kötü bir kimse ise, kötü huyundan dolayı kötü düşüncelerin ve pis tekliflerin kalbinde doğmaya devam etmesine layık tutulur. Gerçekten salih bir kimsenin kalbinde bu gibi ilhamları kabul etmek için doğal olarak hayırlı kılınmış bir yetenek bulunur. Keza kötü bir kimse ise, doğası sonucu kötü bir yeteneğe sahip kılınır. İşte bu doğal yetenek sonucunda birçok kimse, hatıraları olarak hayırlı yahut kötü eserler, keza pak yahut pak olmayan sözler bırakıp gitmişlerdir. Ancak akla gelen sorular vardır. Acaba peygamberlere indirilen vahyin gerçeği bu mudur?

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Hatta birinin kendi pis durumuna rağmen bir nebinin varisi olduğunu iddia etmesi, bu yüce bilgiyle alay etmekten başka bir şey değildir. Gerçek varislerin var oluşunu inkâr etmek, nübüvvet sırlarını geçmiş bir hikâye gibi kabullenmek ve onların varoluşunu, bizim gözlerimiz önünde bulunmayışını, hatta bulunmasının da imkânsız olduğunu ve onların bir örneğinin mevcut olmadığını savunmak da, tamamen cahilliktir. Aksine durum böyle olsaydı, İslam diri bir din olarak adlandırılamazdı ve diğer dinler gibi, o da ölü bir din olurdu.

Acaba gerçekten o da, detayları demin açıklanmış olan bu gibi ilka ile feyizlenmiş olan doğal bir yetenek midir? Eğer gerçek ancak bu kadar ise, o zaman onun ne olduğu anlaşılmıştır! Çünkü peygamberlerin vahyinin ancak doğal bir yetenek olduğunu ileri sürdükten sonra, o peygamberler ile onlara benzeyen diğer insanlar arasında bir ayrım yapabilmek çok zordur. Seyyid Bey burada belki de vahy-i matluya (yani okunan vahiye) inandığını söyleyebilir. Yani Kuran-ı Kerim vahiy kelimeleri şeklindedir. Ancak ben Seyyid Bey'in bu konudaki asıl düşüncesini iyi anlamaktayım. O, bizim inandığımız vahy-i matluya asla inanmamaktadır. Hiçbir ilka, kelimeler olmadan olmaz ve bu son derece açıktır. Kelimelerden arınmış olan manalar, bir insanın zihnine asla gelemezler. Burada Kuran ile hadis arasındaki farkı da anlamamız lazımdır. Bu farktan dolayı hadis kelimeleri, Kuran kelimelerinin çıktığı pınardan çıkmamıştır diye değerlendirmede bulunmak doğru değildir. Çünkü ilka ve ilhamın genel anlamları göz önünde bulundurulduğunda, hadis kelimeleri de Allah tarafındandır. Aşağıdaki ayet-i kerime buna şahadet etmektedir.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Bu durumda nübüvvet meselesine inanmanın da ancak bir hikâye olduğu ve önceki asırlarda geçtiği anlatılırdı. Ancak Yüce Allah[cc], kesinlikle böyle istemedi.

وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوٰى ۝ اِنْ هُوَ اِلَّا وَحْيٌ يُوحٰى ۝

Hangi çeşit ilka olursa olsun, daima kelimelerle birlikte olurlar. Biz bunu tekrar hatırlatmaktayız. Mesela bir mısra için ikinci mısrayı aramakta olan bir şairin zihnine, ne zaman Allah tarafından bir ilka olsa, bu ancak kelimelerle olacaktır. Hekimlere yani hikmet sahibi kimselere, ariflere yani bilgili zatlara ve şairlere de Yüce Allah[cc] tarafından ilka olunur ve o da ilham-ı matludur. Onlar arasından ermiş kimselere doğruluk ve kötü kimselere kötülük yeteneği bahşedilir. Bu gerçek artık kesin olarak karara bağlanmıştır. Mesela demiryolunu icat edene bu ilka edildiği gibi, telgrafın mucidine de benzer şekilde ilham edilmişti. O bakımdan demin açıkladığımız itirazın aynısı Seyyid Bey'e de yapılacaktır. Eğer Seyyid Bey, aslında ilka konusunda peygamberler ile hekimler, hatta kâfir ve müminler eşittir, ancak aralarındaki fark peygamberlerin ilkalarının daima doğru oluşudur, diye cevap verirse, böyle bir cevapta o, nübüvvet vahyinin özünde kâfirlerin ilhamından hiçbir farkı olmadığını kabullenmek durumunda kalacaktır. Tek fark, peygamberlerin vahyinin mükemmel oluşu, ama Aristo, Eflatun vb. filozoflara gelen vahyin ise böyle olmamasıdır. Oysa bu, mesnetsiz bir iddiadan başka bir şey değildir. Bunun da ötesinde, o zorla bir sözü kabul ettirmeye çalışmaktır. Çünkü bunun sonucu bizler, filozofların hatasız ve Kuran'a uygun vaaz, nasihat ve ahlaki sözlerinin kesinlikle Kelam-ı İlahi olduğunu ve (hâşâ) Kuran-ı Kerim'e denk olduğunu kabul etmek durumunda kalırız. İçinde yanlışlar bulunan kalan kısmı ise, yorum hataları olarak sınıflandırmak gerekir. Nitekim peygamberler de bazen içtihat hatasında bulunabilirler. Öyleyse bu prensibe göre, böyle filozofları hatta kâfirleri bile bir an için peygamber kabul etmeliyiz! Şimdi gerçekten bu öylesi bir düşüncedir ki, neticesinde Seyyid Bey'in imanının yok olması ihtimali bile vardır.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Çünkü O, İslam'ın diri olduğunun ispatının ve vahyi inkâr edenleri daima ve her çağda cevapsız bırakabilecek olan nübüvvetin kesin gerçeğinin, sadece vahiy silsilesinin muhaddeslik renginde ebediyen devam etmesi durumunda baki kalabileceğini iyi biliyordu.

Belki de o, bu arada Newton vb. filozof ve bilginlerin vahyini, (hâşâ) Kuran-ı Kerim'in vahyinden bile üstün tutmaya başlayabilir! Yazık! Eğer Seyyid Bey Kuran-ı Kerim'i anlamak üzere, sadece Kuran'ın kendisini bir ölçü kabul etseydi, bu yok oluş çukuruna düşmekten korunmuş olurdu. Kuran-ı Kerim hiçbir yerde içindeki vahyin örneğini yeryüzünden fışkıran bir pınar olarak ileri sürmemiştir. Aksine o her yerde vahyini, gökten inen yağmur olarak beyan etmiştir. Eğer Seyyid Bey yazı yazınca, hal sahibi birisine Vahyullahın ne olduğunu ve nasıl indiğini sorsaydı, o zaman bu sendelemeden korunmuş olurdu. Bu sendeleme neticesinde Seyyid Bey, Müslümanların büyük bir kitlesini mahvetmiştir ve onları küfür ve ateizme yakın bir duruma ulaştırmıştır. Bu durum söz konusu olunca, ilk olarak Yüce Allah[cc], üzerine kendi kelâmının ışınlarını koymak istediği düşüncelerimi gözlerimin önüne serer. İşte o zaman çok tuhaf bir durumla o düşünceler ardı ardına gözümün önüne gelirler. Bu böyle gerçekleşir. Mesela Zeyd hakkında, acaba o filan hastalıktan sağlığına kavuşacak mı yahut kavuşmayacak mı düşüncesi kalbimde canlandığı an, hemen kelam-ı İlahinin bir parçası bir ışın gibi onun üzerine düşer. Birçok defa onun düşüşü sonucu bütün bedenim sarsılır. Daha sonra o mesele hallolur ve ikinci bir düşünce öne çıkar. Bir taraftan o düşünce gözümün önüne gelir gelmez, diğer taraftan hemen ilhamın bir parçası onun üzerine düşer. Bu aynı bir ok atanın, önüne çıkan her ava okunu atması gibidir. Tam o sırada, o düşünceler zincirinin doğal yeteneğimizden kaynaklandığı hissedilir. Ona düşen kelâm ise yukarıdan iner. Şüphe yok ki, şairlere bile düşündükten sonra ilka edilir. Ancak o vahyi ona benzetmek büyük bir edepsizlik olur.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

İşte O, aynen bunu yaptı. Muhaddesler, bu karşılıklı konuşmanın İlahi şerefine nail olmuş kimselerdir.

Çünkü o ilka, üzerinde araştırma yapmak ve düşünmek neticesinde olur ve insan ayık iken ve insanlık sınırları içerisinde iken zuhur eder. Ancak bu ilka, bir insan tam vücuduyla Yüce Allah'ın[cc] tasarrufuna girmiş iken, ayıklığının ve düşünce gücünün hiç araya girmediği bir anda gerçekleşir. O zaman dili, sanki insanın dili değildir, aksine daha başka çok yüce bir kuvvet onu işletir gibi bir his uyanır. Beyan ettiğim bu resimden, doğal bir zincirin ne olduğu ve gökten ne indiği sorusu apaçık anlaşılmaktadır. Sonunda ise ben dua ediyorum. Yüce Allah[cc] bu menhus doğacılığı Müslümanların kalbinden öyle yok etsin ki, geride hiçbir iz kalmasın. Çünkü İslam'ın bereketlerini görecek gözün önündeki sis uzaklaşmadan o açıklık kazanamaz.

اے نیچر شوخ اِین چہ ایذاست　　از دستِ تو فتنہ ہر طرف خاست
آن کس کہ رہِ گجت پسندِید　　دیگر نہ گُزید جانبِ راست
لیکن چو زِ غور و فکر بینیم　　از ماست مصیبتے کہ بر ما است
متروک شد است درسِ فرقان　　زان روز ہجوم این بلاہا است
نیچر نہ باصلِ خویش بَد بُود　　دینِ گم شُد و نُورِ عقل ہا کاست
برقطرہ نگون شُدند یک بار　　رو تافتہ زان طرف کہ دریا است
برجنت و حَشَر و نَشَر خندند　　کین قصّہٴ بعید از خِرَدہا است
چوں ذِکرِ فرشتگان بیائد　　گوید خلافِ عقلِ دانا است
اے سیّدِ سرگروہ این قوم　　ہُشدار کہ پائے تو نہ بر جا است
پیِرانہ سَر ایں چہ در سر افتاد　　رو توبہ کُن ایں نہ راہِ تقواست
تَرسم کہ بدینِ قیاس یک روز　　گوئی کہ خدا خیال بیجا است
اے خواجہ برو کہ فکرِ انسان　　درکارِ خدا ز نوعِ سودا است
آخر ز قیاس ہا چہ خیزد　　بنشین کہ نہ جائے شور و غوغا است
اے بندہٴ بصیرت از خدا خواہ　　اسرار خدا نہ خوان یغما است

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Onların kişisel cevherleri, peygamberlerin kişisel cevherleriyle çok yakın bir benzerlik içindedir. Vahyin inmesi ile ilgili ince mesele, hiçbir çağda delilsiz kalıp yalnızca bir hikâyeye dönüşmesin diye, onlar nübüvvetin olağanüstü özellikleri için ebedi delillerdir.

Ey fesatçı natüralist! Bu nasıl eziyet vermektir!
Senin elinden her tarafta fitneler uyandı.
Senin eğri yolunu bir kez seven,
Bir daha doğru yolu benimseyemedi.
Ancak araştırdığımızda, görürüz ki;
Üzerimizdeki musibet kendimizden kaynaklanır.
Kuran'ın öğretisinin terk edildiği o günden beri,
Bu belalar üzerimize yığıldı kaldı.
Tabiat aslında kötü değildir.
Akılların nurunu azaltan dinin yok olmasıdır.
İnsanlar birden bir damlacık üzerine eğildiler,
Ve deryanın bulunduğu yönden yüz çevirdiler.
Onlar Cennet ve ahirette tekrar kalkmaya gülerler.
Bu hikâye akıllardan uzaktır, derler.
Meleklerin zikri söz konusu olunca,
Bu akıllının aklına aykırıdır, derler.
Ey bu insanlar grubunun lideri!
Ayakların yere basmamaktadır. Kendine gel!
Yaşlılıkta aklına giren her ne ise,
Git, tövbe et. Bu takva yolu değildir.
Korkarım, bir gün bu düşüncenle,
Allah yersiz bir hayaldir dersin.
Ey efendi! Vazgeç! İlahî işlerle ilgili fikir yürütmek
Tamamen deliliktir.
Sonunda bu kıyaslardan ne çıkar ki?
Otur yerine, gürültü ve kavganın yeri değildir.
Ey kul! Yüce Allah'tan basiret iste.
Allah'ın sırları yağma edilir bir mal değildir.

Peygamberlerin bu dünyada varislerini bırakmadan göçtükleri düşüncesi de asla doğru değildir. Şimdi onlar hakkında konuşmak, bir hikâye anlatmaktan daha değerli bir şey değildir diye düşünmek de kesinlikle doğru olamaz. Aksine her asırda, ihtiyaca binaen onların varisleri gelmişlerdir. Bu asırda da Yüce Allah'ın[cc] aciz kulu olarak ben varım. Allah'ın[cc] bizzat yardımı olmadan giderilmesi mümkün olmayan yanlışlıklar Müslümanların düşüncelerinden çıkarılsın ve inkâr edenlere doğru ve diri olan Allah'ın[cc] ispatı verilsin, keza İslam'ın yüceliği ve gerçeği taptaze mucizelerle ispat edilsin diye, O beni bu çağın ıslahı için göndermiştir. İşte bunlar gerçekleşmektedir. Kuran-ı Kerim'in ince anlamları belirmektedir. Kelam-ı Rabbani'nin incelikleri ve derinlikleri açılmakta ve de İlahi alametler ve olağanüstü mucizeler ortaya çıkmaktadır. Gözleri olan görsün, kalbinde gerçek coşku olan talep etsin diye, Yüce Allah[cc] İslam'ın güzelliklerinin, nurlarının ve bereketlerinin yeniden tecellisini göstermektedir. Kimin Yüce Allah[cc] ve Muhammed Resulullah[sav] için bir zerre sevgisi varsa, o kalkıp denesin ve Yüce Allah'ın[cc] pak elinin temel taşını koyduğu, Allah'ın[cc] bu sevgili Cemaatine katılsın. Şimdi artık vahy-i velayetin yolu kapalıdır ve mucizeler artık zahir olamaz ve dualar da kabul edilmez demek, selametin değil, helâk olmanın yoludur. Yüce Allah'ın[cc] lütfunu reddetmeyiniz. Kalkınız ve dene-

yip araştırınız. Daha sonra benim alelade anlayışa, alelade akla ve alelade yeteneklere sahip olduğumu görürseniz, beni kabul etmeyiniz. Ancak eğer kudretin bir mucizesini görürseniz ve Hakkı destekleyenlerde, keza Yüce Allah'ın[cc] konuştuğu kimselerde beliregelmiş olan elin parlaklığını bulursanız, o zaman beni kabul ediniz. Yüce Allah'ın[cc] kulları üzerindeki en büyük lütfu, O'nun İslam'ın ölü bir din olduğunu görmek istememesi, aksine daima yakin, marifet ve düşmanları susturma yollarını açık tutmak istemesidir. Bunu kesin olarak anlayın. Biraz da düşünün. Eğer, nübüvvet vahyini inkâr eden biri varsa ve sizin bu düşünceniz tamamen bir vehimdir derse, o vahyin bir örneğini göstermek dışında, onun ağzını kapatacak başka hangi delil olabilir ki? İlahi bereketler ancak birkaç sene süreyle İslam'da kaldı ve sonrasında ise, o kuru ve ölü bir din oluverdi demek, bir müjde midir yoksa kötü bir haber mi? Bunlar doğru bir dinin alametleri mi?

Kısacası doğru bir tefsir için ölçütler bunlardır. Şüphe yok ki, Seyyit Bey'in tefsiri birçok yerde bu yedi ölçütten mahrum ve uzaktır. Şimdi gayemiz, onun yanlışlıklarını ortaya çıkarmak değildir. Seyyit Bey, kudret yani tabiat yasalarıyla pek övünmekteydi. Ancak o, kendi tefsirinde bile kudret yasalarına değer vermeyi terk etmiştir. Mesela onun, vahy-i nübüvvet kulun fıtratının bir özelli-

ğinden başka bir şey olmayıp, Yüce Allah[cc] ile onun arasında meleklerin hiçbir aracılığı yoktur, şeklindeki inancı, Yüce Allah'ın[cc] kudret yasasına son derece aykırıdır. Biz bedensel kuvvetlerimizin olgunlaşması için, semavi bir aracılığa muhtaç olduğumuzu apaçık görmekteyiz. Bedensel kuvvetlerimizin işleyiş kazanması ve istenen gayelere ulaştırılması için Yüce Allah[cc] güneşi, ayı ve yıldızlarıyla maddi unsurları bizler için görevli kılmıştır. Birçok vesileler ile sebeplerin sebebi yani illet-ül ilel olan Allah'ın[cc] feyzi bize ulaşmaktadır. Ancak o, bir aracı olmadan asla bize ulaşmamaktadır. Mesela Yüce Allah[cc] illet-ül ilel olduğuna göre, bizim gözlerimize nur, ancak O'nun tarafından bahşedilir. Ancak O, nurunu gözlerimize güneş vasıtasıyla ulaştırmaktadır. Maddi sistemde biz, Yüce Allah'ın[cc] bir aracısı olmadan mübarek elini uzatarak bize bahşettiği tek bir varlığının bile bulunmadığını görmekteyiz. Aksine her varlık bize aracılar vasıtasıyla bahşedilmektedir. Bunun dışında zahiri kuvvetlerimizin yaratılışının tam olmadığını da görmekteyiz. Mesela, gözümüzün kendi başına nur sahibi olmadığını ve Seyyit Bey'in buyurduğu vahiy yeteneği gibi, güneşin aracılığından bizi serbest kılan bir yeteneğin de bulunmadığını müşahede etmekteyiz. İşte bu durumda, bu sisteme aykırı asılsız sözler nasıl doğru olabilir ki? Bunun dışında tüm şahadetlerden daha üstün olan kişisel tecrübelerimin şahadeti de,

sizin sözlerinizi kuvvetle yalanlamaktadır. Çünkü bu aciz, yaklaşık on bir seneden beri mükâleme-yi ilahiye şerefiyle şereflendirilmiş bulunmaktadır ve vahyin gerçekten gökten indiği gerçeğini de iyi bilmektedir. Eğer vahyin misali dünyada bulunan şeylerle verilebilse, o galiba bir derece, her değişikliği bizzat haber veren telgraf kablosuna benzerdi. Vahy-i velayet renginde üzerime inen vahiy anında, dışarıdan çok kuvvetli bir etkinin üzerimde olduğu hissedilir. Bazen bu etki o derece kuvvetli olur ki, beni kendi nurlarıyla bastırır. Öyle ki ben ona doğru çekildiğimi ve hiçbir kuvvetimin buna karşı koyamadığını görürüm. Bu etki esnasında apaçık ve aydın bir kelâm duyarım. Bazen melekleri görür ve doğrulukta bulunan etki ve heybeti müşahede ederim.[1] O kelâm bazen gayb haberlerini kapsamaktadır. Böylesi güçlü bir tasarruf ve dıştan kavrayış, Yüce Allah'ın[cc] var oluşunu ispat eder. Artık onu inkâr etmek, apaçık bir doğruluğu öldürmek demektir.

Seyyit Bey ölmeden önce bu doğruluğu kabul edip, İlahi vahye saygısızlıktan uzak dursa, iyi olur. Onda tuhaf olan, zahiri sistemi görmesine rağmen, bunu manevi sistemle bağdaştıramıyor

---

[1] Melekler bazen görünmekle kalmayıp, birçok kere de kelâm arasında kendilerinin vasıta olduğunu açıklarlar.

olmasıdır. Yüce Allah[cc] bedensel sistemimizi öyle yaratmıştır ki, zahiri aydınlık bizim için gökten zuhur eder ve O, gerçekten etkileyici asumani aracılar vasıtasıyla bedeni kuvvetlerimiz üzerine feyzini indirir. Seyyit Bey bunu anlamamaktadır. Aracılar olmadan feyiz indirmek, Allah'ın[cc] tarzı değildir. Söz konusu manevi sistemimiz olduğunda, Yüce Allah[cc] bizi bu aracılar zincirinden neden ayırsın ki? Bedensel olarak bu zincirden mahrum mu bırakıldık, yoksa aslında illet-ül ilelden başlayıp bize ulaşan bir sebep sonuç zincirinin parçası mıyız? Bu konuyu incelemek üzere Tevzih-i Meram ile Ayna-yı Kemâlat-ı İslam adlı eserlerimize bakmak gerekir. Özellikle Ayna-yı Kemalat-ı İslam'da meleklerin gerekliliği hakkında, benzerini başka bir eserde bulmanız mümkün olmayacak kadar açık ve uzun tartışmalar bulunmaktadır. Seyyit Bey'in Yüce Allah'ı[cc] ne kadar tanıdığını öğrenmek üzere, kendi sözlerine bakmak yeterlidir. O, mahlûkatın Mukaddir-i Hakiki'nin[cc] tasarrufları ve hükümlerinden muaf olduğunu beyan etmektedir. O, Yüce Allah'ın[cc] İlahlık vasfının, kâmil kudretine bağlı olduğunu anlamamaktadır. Kudret, O'nun yetkilerinin mahlûkatı üzerinde daima ve sınırsız olarak bulunması demektir. Mahlûkatı yaratan gerçekten O ise, bizzat Kendisi sınırsız olduğu için, mahlûkatı üzerindeki tasarruflarının sınırsız olmasına da imkân bırakmış olmalıdır. Böylece O'nun İlahlığı asla etkisiz kal-

mayacaktır.[1] Eliyazü billâh, eğer Ariya Hinduların, "Parmeşor (tanrı,) ne ruhların ne de kâinattaki zerrelerinin yaratıcısı değildir," şeklindeki iddiaları doğru ise, şüphesiz böylesi zayıf bir Parmeşor

[1] Yüce Allah'ın[cc] sınırsız hikmeti ile sonsuz bir şekilde her türlü güç işe kadir olması, tüm eşyaların gerçek nitelikleri hakkındaki güvenin ortadan kalkmasına sebeptir, diye bir itirazda bulunulması mümkündür. Örneğin, eğer Yüce Allah[cc], suyun özelliğini selbedip, havanın özelliğini ona koyar yahut havanın özelliğini selbedip, ateşin özelliğini ona yerleştirirse yahut da ateşin özelliğini selbedip bilgisine sahip olduğu gizli nedenlerden dolayı onun yerine suyun özelliklerini getirirse veyahut da yerin altındaki toprağı latif yetkileriyle altına çevirirse, bütün bunları gerçekleştirmeye kadir kabul edildiği için, her şey bir kargaşaya dönüşecek ve her türlü beceri ve ilim ise beyhude olacaktır. Bu itiraza cevap, böyle bir düşüncenin tamamen batıl olduğudur. Nitekim bizler, Yüce Allah'ın[cc] gizli hikmetleri sonucu maddi eşyaları yüzlerce şekle sokmayı sürdürdüğünü görmekteyiz. Sadece toprağın nasıl birçok farklı şekle girdiğine ve nelere dönüştüğüne bir göz atın. Arsenik zehrinin bulunduğu sıçanotu da, onun panzehirleri de bu toprakta yetişirler. Altın, gümüş ve farklı farklı değerli taşların hepsi yine aynı toprak tarafından meydana getirilir. Benzer şekilde yeryüzünden yükselen buharlar, göğün boşluğunda çeşitli şeylere dönüşürler. Kar ya da dolu yağmasına sebep olan aynı buharlar, şimşek ve yıldırımlara da yol açarlar. Gökyüzünden bazen kül yağdığı bile görülmektedir. Şimdi bu olaylar ilmi batıl mı kılıyor ya da güveni mi sarsıyor? Eğer Allah[cc] tüm bu şeylerin özüne bütün bu değişikliklere sebep olan nitelikleri önceden bahşetmiştir derseniz, bu konuda cevabımız, tartışma konusu olan şeylerde böylesi ortak bir niteliğin bulunmadığını asla söylemediğimiz olacaktır. Aslında gerçek iman, ancak Yüce Allah'adır[cc]. O bizzat tektir ve tek olan Yaratanın[cc] birliğine delalet olsun diye, her şeyi de tek bir varlık gibi yaratmıştır.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

bir süreliğine yetersiz bir yönetim sergiledikten sonra işlevini kaybedecek ve utanç içinde kalacaktır. Ancak her şeye kadir olan Yüce Allah'ımız[cc] böyle değildir. O, kâinatın bütün zerrelerinin, ruhların ve her türlü mahlûkatın yaratıcısıdır.

Bundan dolayı Yüce Allah[cc], birliğinin tecellisi ve sınırsız yetkisinin gereği olarak her eşyaya değişim geçirme becerisini bahşetmiştir.
Bunun tek istisnası ise ruhlardır. Onlara, saadetleri yahut bedbahtlıkları sonucunda, aşağıdaki ayet-i kerimede belirtildiği gibi, Cennet ve Cehennemde baki kalmaları mukadder kılınmıştır:

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا

Yani, onlar orada ebediyen kalacaklar. (Cin suresi; ayet 24) Bu ayet-i kerimenin ölçütü sayılmış olan vade-i İlahi ile onlara, ebediyen değişmez bir yaratılış bahşedilmiştir. Diğer yaratılışlar arasında ise hiçbiri değişikliklerden korunmuş değildir. Aksine dikkatle bakacak olursak, her vücutta daimi bir değişikliğin süregeldiğini görmemiz mümkündür. Öyle ki, bilimsel araştırmalar insan bedeninin üç yıl içinde kendini tamamen yenilediğini ve önceki vücudun ise zerreler halinde dağılıp gittiğini kanıtlamıştır. Su ve ateş bile şu iki değişimden muaf değillerdir. İlki, bazı parçacıkların kaldırılması yahut yenilerinin eklenmesi sonucudur. İkincisi ise, kaldırılmış parçaların durum ve yeteneklerine uygun bir şekilde yeniden bir varoluş üstlenmeleridir. Bu sebeple günün birinde, onlar da zevale uğrayacaklar. Bunun dışında binlerce eşyanın değişimlerini incelediğimizde, hiçbir varlığın değişimden muaf olmadığı ispat edilmektedir. Bundan dolayı, gökyüzünden söz etmeden önce, sizin yeryüzündeki değişimi inkâr etmeniz gerekmektedir.

تو کار زمیں را نکو ساختی   که با آسماں نیز پرداختی

Hani sen yeryüzünün işlerini bitirdin mi ki,
Süslemek üzere gökyüzüne el uzattın.

Kısacası bu fani dünyayı değişimlerden geçirmeye devam etmek, Yüce Allah'ın[cc] bir sünnetidir.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Eğer biri O'nun kudretini sorgulayacak olursa bilmelidir ki, O kâmil sıfatlarına ve bulunduğu doğru vaatlerine aykırı olmayan her şeye kadirdir.

Yakından incelediğimizde bütün bu varlıklar, başlangıç feyizlerinin tek olması sebebiyle, esas nitelikleri itibariyle tektirler. Şüphesiz bu özelliklerini tam olarak onlara verip, kendilerini var eden, insanoğlu değildir. Nasıl oluyor da Hekim-i Mutlak olan Yüce Allah[cc], hikmet dolu ve asla sona ermeyen sırlarının bilgisini başka kimseye vermemiştir. Eğer gökyüzü varlıklarının neresinde değişimler bulunmaktadır diye sorarsanız, o zaman size, bizler bilmesek de, şüphesiz onlarda da değişim ve başka şekillere girme özelliği vardır derim. Kısacası her gün çeşitli değişimlerin meydana geldiğini görmekteyiz. Vahdet-i zâtinin yani yaratanın tek oluşu, bütün bu eşyaların kaynağının ve kökünün tek olmasını gerektirir. Yüce Allah'ın[cc] uluhiyet-i tamme yani tam İlah oluşu da, ancak her zerre üzerinde tam yetkisinin bulunması ile mümkündür. Durum böyleyken, bu değişimler sonucu güven ortadan kalkar ve ilimler zayi olur gibi bir inkâr ve itiraz, büyük bir hata değilde nedir? Yüce Allah[cc] kadirdir ve isterse suyu ateş gibi işletir yahut da ateşi su gibi işletir dediğimizde, bu O'nun sonsuz hikmetini araya dahil etmesin ve boşu boşuna zor kullansın anlamında değildir. Çünkü Yüce Allah'ın[cc] hiçbir işi hikmetsiz değildir ve olmamalıdır da. Demek istediğimiz, farkında olsak da olmasak da, ne zaman suyu ateş yahut ateşi su gibi işletmek isterse, O'nun bu âlemin her zerresini kontrol altında tutan hikmetinden istifade edecek olduğudur. Hikmet ile yapılan her işin ilmi zayi etmediği, aksine onunla bilgilerin arttığı da apaçıktır. Sunî yollarla sudan nasıl buz hazırlandığına bir bakın. O su ile elektrik de üretilir. Bu çok derin ve son derece nadir bir hadise olduğundan, her akıl sahibinin bunun hikmetini bilmesi mümkün değildir. Ancak hatırda tutulması gereken, her şeyin Yüce Allah'ın[cc] sesini duyuyor olduğudur. Her şey O'nun yetkisindedir ve tüm ipler de, ancak O'nun elindedir. O'nun hikmetinin sonu olmadığı gibi, her zerrenin köküne kadar da ulaşmaktadır.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

O kadir olsa da yapmak istemez şeklinde bir söz ileri sürmek, hem saçma, hem de beyhude bir suçlamadır. Çünkü O'nun sıfatlarından bir tanesi şöyledir:

كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِى شَاْنٍ

O'nun kudretlerinin ötesinde hiçbir özellik varlıklarında bulunmamaktadır. Kim buna inanmazsa, onun hakkında şöyle buyrulmuştur:

مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ

Yani, onlar Allah'ın sıfatlarının değerini gereğince bilemediler. (Enam suresi; ayet 92) Böyleleri bu ayet-i kerimede bildirilene tam uygun olarak günaha girmiş olurlar. Kâmil insan, bütün âlemin tam ve kâmil mazharı olduğundan dolayı, zaman zaman bütün âlem ona doğru çekilir. O, manevi âlemin bir örümceği gibidir ve bütün âlem ise onun ağıdır. Olağanüstü mucizelerin sırrı ise, işte budur.

بر کاروبار ہستی اثری ست عارفاں را

ز جہاں چہ دید آں کس کہ ندید ایں جہاں را

Varlığın varoluşunda ariflerin etkisi vardır.

Bu cihanı görmemiş olan, dünyada ne görmüştür ki!

Peki, bu durum hiçbir kargaşaya sebep olup güveni sarsar mı ya da bilgileri faydasız kılar mı? Burada hatırlanmaya değer bir başka gizli husus bulunmaktadır. O da, zaman zaman evliyaların gösterdikleri harikulade olaylardır. Mesela su onları boğamaz ve ateş de kendilerine zarar veremez. Ortaya çıkan bu durumların ardındaki esas sır, hekim-i mutlak olan Allah'ın[cc], dostlarının ve kendisine ermişlerin teveccühleri karşısında, bazen kudretinin yüce bir mucizesini göstermesidir. Öyle ki, o teveccüh tüm âlemi kontrolü altına alır. O'nun kudretlerinin ötesinde hiçbir özellik varlıklarında bulunmamaktadır. Kim buna inanmazsa, onun hakkında şöyle buyrulmuştur: مَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖ Yani, onlar Allah'ın sıfatlarının değerini gereğince bilemediler. (Enam suresi; ayet 92)

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

Yani, O her an yepyeni bir şan ve durum içindedir.[1] Sudan serinliği ayırmak yahut ateşten yakma özelliğini çıkarmak O'nun kâmil sıfatlarına ve bulunduğu doğru vaatlerine aykırı olmadığı halde, neden birisi, O'nun bu eşyaların özelliklerini de-

---

[1] Rahman suresi; ayet 30

Önceki dipnotun devamı

Böyleleri bu ayet-i kerimede bildirilene tam uygun olarak günaha girmiş olurlar. Kâmil insan, bütün âlemin tam ve kâmil mazharı olduğundan dolayı, zaman zaman bütün âlem ona doğru çekilir. O, manevi âlemin bir örümceği gibidir ve bütün âlem ise onun ağıdır. Olağanüstü mucizelerin sırrı ise, işte budur.

بر کاروبار ہستی اثری ست عارفاں را
ز جہاں چہ دید آں کس کہ ندید ایں جہاں را

Varlığın varoluşunda ariflerin etkisi vardır.
Bu cihanı görmemiş olan, dünyada ne görmüştür ki!

Peki, bu durum hiçbir kargaşaya sebep olup güveni sarsar mı ya da bilgileri faydasız kılar mı? Burada hatırlanmaya değer bir başka gizli husus bulunmaktadır. O da, zaman zaman evliyaların gösterdikleri harikulade olaylardır. Mesela su onları boğamaz ve ateş de kendilerine zarar veremez. Ortaya çıkan bu durumların ardındaki esas sır, hekim-i mutlak olan Allah'ın[cc], dostlarının ve kendisine ermişlerin teveccühleri karşısında, bazen kudretinin yüce bir mucizesini göstermesidir. Öyle ki, o teveccüh tüm âlemi kontrolü altına alır. O'nun sonsuz sırları hakkında ise, insanoğlu asla tam bir bilgi sahibi olamaz. Peki, ateşin harareti hangi gizli sebeplerden dolayı etkisini kaybeder. Bu ister gökyüzü cisimlerinin etkileri olsun isterse bizzat ateşin gizli bir özelliği yahut ateşe sokulan bedeninin bir sırrı veyahut da tüm bu özelliklerin bir toplamı olsun, onların hepsi ancak o teveccüh ve o dua sonucu harekete geçerler.

Dipnotun devamı sonraki sayfadadır.

ğiştirmekten ebediyen menedildiğini söylesin ki? Böyle bir lüzumun delili ve sebebi nedir? Yüce Allah'ın[cc], Allah oluşunu lekeleyen bu sebepsiz mecburiyete ne ihtiyaç vardır? Seyyit Bey'in bu eserinde, zayıf düşüncesinin anlamsızlığını anladığı sezilmektedir. Onun için bu ispatsız düşüncesini savunmak üzere o, diğer bir zayıf delile başvurmaktadır. O, Yüce Allah'ın[cc] Kuran-ı Kerim'de ateşin sıcaklığına, başka bir yerde de suyun serinletici etkisine, diğer bir yerde de gerçekte güneşin doğudan batıya hareketine işaret ettiğini söylemektedir. İşte tüm bu durumları açıklamak için bu beyanatları Seyyit Bey'in gözünde bir vaat mahiyetindedir ve onlarda asla bir değişiklik olması söz konusu değildir.

İşte ancak o zaman harikulade bir olay belirir. Bununla eşyaların hakikatine olan güven asla ortadan kalkmaz ve ilimler de boşa çıkmaz. Aksine bu, İlahi ilimlerin bir dalıdır. O yerli yerindedir, aynı ateşin yakma özelliğinin yerli yerinde olması gibi. Bu durumu şöyle anlamalıyız. Bunlar ateşi zaptederek kendilerini gösteren, kendi zaman ve yerlerine özgün manevi unsurlardır. Kâmil insanın, Yüce Allah'ın[cc] ruhunun tecelli mahali olduğu hakkındaki sırrı anlamakta, insanoğlunun aklı yetersiz kalmaktadır. O kâmil insan üzerinde bu durumun ortaya çıkacağı vakit geldiğinde ise, her şey Yüce Allah'tan[cc] korktuğu gibi ondan da korkmaya başlar. O zaman kendisini yırtıcı bir hayvanın önüne ya da ateşe atsanız bile, o zerre kadar bir zarar görmeyecektir. Çünkü Yüce Allah'ın[cc] ruhu artık onun üzerindedir ve her varlık Kendisinden korkacağına dair söz vermiştir. Bu, kâmillerin sohbetinde bulunmadan anlaşılamayacak olan, İlahi bilginin nihai sırrıdır.

Eğer delil ileri sürmenin yolu bu ise, o zaman Seyyit Bey çok zor bir duruma düşecektir. O, Kuran-ı Kerim'deki bütün açıklamaların vaat hükmünde olduklarına inanmaya mecbur kalacaktır. Mesela Yüce Allah[cc], Hz. Zekeriya'ya[as] şu müjdeyi vermişti:

إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ [1]

Şimdi Seyyit Bey'in ilkesine göre, Hz. Yahya'nın[as] daima genç bir çocuk olarak kalması gerekirdi, çünkü Yüce Allah[cc], kendisini "Gulam" yani genç bir çocuk diyerek anmıştı. Böylece bu da bir vaat olmuştur. Buna benzer yüzlerce örnek daha mevcuttur. Hepsini beyan etmek zamanımızı boşa harcamak olacaktır. Eğer Seyyit Bey'e göre mevcut olaylara ait durumun beyan edilmesi, onları gelecekte ebediyen zorunlu bir vaat kılacaksa, o zaman kendisinden korkmak gerekir, çünkü o her söz söylendiğinde insanları suçlayacak ve mevcut bir hadiseyi beyan etmeyi ebedi bir vaat sayacaktır. Bence Seyyit Bey, son günlerini düşünerek birkaç ay benimle birlikte kalmalı. Ben, Yüce Allah[cc] tarafından gönderilmem ve müjde getiren olmam sebebiyle, Seyyit Bey'in teselli bulması için teveccüh eyleyeceğime söz veriyorum. Yüce Al-

---

[1] Meryem (19) sûresi; 8

lah'ın[cc], Seyyit Bey'in ileri sürdüğü kudret yasasını derhal yok edeceğine dair bir mucize göstereceğini umuyorum. Bugüne kadar, Seyyit Bey'in kudret yasasına aykırı olduğunu düşündüğü buna benzer birçok hadise gerçekleşmiştir. Ancak onları beyan etmek faydasızdır, çünkü Seyyit Bey onları sadece birer hikâye sayacaktır. Seyyit Bey, velilik vahyine göre evliyaullahın ilham yoluyla bilgi edindiği ve olmadan önce gerçekleşeceğini bildirdikleri haberlerini de inkâr etmektedir. Onun gözünde ateşin yakma özelliğini terk etmesi nasıl kudret yasasına aykırı ise, aynı şekilde o haberler de kudret yasasına aykırıdır. Aynı şekilde uğruna dua edilen hedefin elde edilmesi konusunda, duanın kişisel etkileri de Seyyit Bey'in gözünde kudret yasasına aykırıdır. İşte eğer Seyyit Bey bana gelemiyorsa en azından bu iki konuda gerçeği kabul edeceğine dair söz vererek bana izin versin ki, ben kendisi hakkında Cenab-ı İlahi'ye teveccüh ederek bana her ne bildirilirse onu yayınlayayım. Halk da bundan istifade edecektir. Eğer Seyyit Bey'in düşüncesi gerçekten doğru ise, ben kendi irademde başarılı olmayacağım. Aksi durumda akıl sahibi insanlar, Seyyid Bey'in bozuk inançlarından kurtulup, Yüce şanlı Allah'ı[cc] tanıyacaklar ve sevgi ile O'na dönecekler. Keza dualarında O'nun rahmetlerinden ümitsiz olmayıp, dua için ellerini kaldırdıklarında teselli bulacaklar. İşte bunlar, Yüce Allah'ın[cc] varlığının nimetidir. Böyle-

likle O, dualarımızı kabul edip varlığından da bizi haberdar kılar. Öyle ki bizler, binlerce meşakkat içerisinde, bir put gibi sesini bile duyamadığımız ve yüce kudretinin bir tecellisini de göremediğimiz hayali bir tanrıyı kalplerimize yerleştirmeyelim. Muhakkak bilmeniz gereken, her şeye kadir ve her türlü şey üzerinde mutlak kudret sahibi olan Allah[cc], diridir ve gerçektir.

وَ مَا غُلَّتْ اَيْدِيهِ بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ
يَشَاءُ وَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ وَ هُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ - وَاٰخِرُ دَعْوٰنَا اَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

O’nun elleri bağlı değil, aksine elleri serbesttir.

O, dilediği gibi malını harcar ve istediğini de yapar.

O’nun dilediği her şeye gücü yeter.

Sonuç olarak iddiamız, her türlü hamd ancak âlemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur.

رُوئے دلبر از طلبگاراں نمی دارد حجاب   می درخشَد در خور و می تابد اندر ماهتاب
لیکن آن روئے حَسِین از غافلاں ماند نہاں   عاشقی باید کہ بردارند از بہرش نقاب
دامنِ پاکش زِنَخُوت ہا نمی آید بَدَست   ہیچ راہی نیست غَیر از عجز و دردو اِضطراب
بس خطرناک است راہِ کُوچۂ یارِ قدیم   جاں سلامت بایدت از خود روی ہا سر بتاب
تا کلامش فہم و عقلِ ناسزایاں کم رَسَد   ہر کہ از خود گم شود او یابداں راہِ صواب
مشکلِ قرآن نہ از ابناء دُنیا حل شود   ذوق آں می داند آں مستی کہ نوشد آں شراب
اَیکہ آگاہی ندادندت ز انوارِ دروں   درحقِ ماہر چہ گوئی نیستی جائے عتاب
از سرِ وعظ و نصیحت این سخن ہا گفتہ ایم   تا مگر زین مرہمی بہ گردد آں زخمی خراب
از دعا کن چارۂ آزارِ انکارِ دُعا   چون علاج می زمی وقتِ خُمار و اِلتہاب
اَیکہ گوئی گر دُعاہا را اثر بودے کجاست   سوئی من بشتاب بنمایم ترا چون آفتاب
ہان مکن انکار زین اسرار قدرت ہائے حق   قِصہ کوتہ کن بہ بیں از ما دُعائے مستجاب

Dilberin çehresi,
Onu arayandan, bir örtü ile gizlenemez,
Çünkü o güneşte parlar,
Aya da akseder.
Ancak o güzel çehre,
Şüphe yok ki gafillerden saklıdır.
Yalnızca samimi bir âşık gerekir ki,
O örtü kaldırılsın.
Kimse kibir yoluyla,
O'nun temiz gömleğini elde edemez.
O'na ulaşmanın başka yolu yoktur,
Tevazu, sancı ve ızdırap kapısından geçmek dışında.
Çok tehlikeli bir sokaktır,
O Ebedi Sevgiliye götüren.
Nefsinden vazgeç,
Eğer canına kıymet veriyorsan.
Yeteneksizlerin anlayışı ve zekâsı,

O'nun kelâmını kavramaktan uzaktır.
Hidayete sahip olan ise,
Onu bulmak üzere kendinden geçendir.
Kur-an'ı Kerim'in sırları,
Dünyanın peşinde koşanlarca anlaşılamaz.
İçkinin sarhoş eden tadını bilen,
Ancak onu tadandır.
Ey nur nasip edilmemiş kimse,
Hakkımda söylediklerinle beni azarlaman mümkün değildir.
Ben sözlerimi ancak vaaz ve nasihat olsun diye yazdım ki,
Bu merhem o müzmin yaraya şifadır.
Dua ile deva bul,
Çünkü duayı inkâr etmen seni ondan mahrum kılmıştır.
Hala sarhoş olamıyorsan da,
Daha çok içki, ancak bunun çaresidir.
Göster bana,
Varsa duanın bir etkisi diyen kimse!
Koş bana ki, sana onun gücünü göstereyim,
Tıpkı parlak güneşin berraklığı gibi
Dikkat et! Yüce Allah'ın her şeye kadir oluşunu asla inkâr etme!
Şimdi gel de, kabul edilmiş duamızı bir gör işte[1]

---

[1] Urduca 1. baskı,.sayfa 2-3-4

Lekram Peşaverî ile ilgili yeni bir haber

Bu gün Hicri 1310 senesinin Ramazan ayının on dördüne tekabül eden, 2 Nisan 1893 günüdür. Sabahleyin hafif uyku halindeyken, geniş bir evde oturduğumu gördüm. Birkaç dostum da yanımda bulunuyordu. Derken çok güçlü, korkunç birisi benim önüme çıkıp dikildi. Sanki yüzünden kan akıyordu. Ben gözlerimi kaldırdığımda, onun bilinmedik bir yaratılış ve özellikte birisi olduğunu gördüm. O insan değil de, çok kötü ve dehşet veren melaikeden biriydi ve korkusu kalpleri kaplıyordu. Ona bakıyordum ki bana, Lekram nerede diye sordu. Bana bir başka şahsın ismini de söyleyerek, onun da nerede olduğunu sordu. O zaman ben onun, Lekram ve öteki şahsın cezalandırılması için görevlendirildiğini anladım, ama diğer şahsın adını anımsayamadım. Oysa diğer şahsın, hakkında daha önce bir duyuru yayınladığım birkaç kimseden biri olduğunu kesinlikle hatırlıyorum. Bu hadise Pazar günü sabah saat dörtte gerçekleşti.

فَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى ذٰلِكَ

(Fel-hamdü lillahi ala zalike. Bunun için Yüce Allah'a hamd olsun.)

Bunu dikkatle okuyun, çünkü sizin için bunda bir müjde bulunmaktadır.

Amirler, asilzadeler ve devlet erbabına bir nasihat

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَ نُصَلِّى عَلٰى رَسُولِهِ الْكَرِيمْ

Ey İslam âleminin ileri gelenleri, Yüce Rabbimiz[cc] kalplerinizde, tüm hiziplerden daha fazla hayırlı iradeler yaratsın ve bu hassas zamanda sizleri, sevdiği dininin gerçek hizmetkârları kılsın. Şu an sadece Allah rızasını gözeterek sizleri önemli bir hususta; Yüce Allah'ın[cc] beni bu on dördüncü yüzyılın başında, bizzat İslam dininin tecdidi ve teyidi[1] ile görevlendirdiği hakkında bilgilendirmek istiyorum. Gayesi ise, bu çalkantılı dönemde benim, Kuran-ı Kerim'in güzelliklerini ve Hazreti Resulüllah'ın[sav] yüceliklerini duyurmam ve İslam'a saldırıda bulunan tüm düşmanlara, bana bahşedi-

---

[1] Dine yardım etmek ve sonradan ortaya çıkmış olan bidatleri yok ederek dinin gerçek talimatlarını ortaya çıkarmak. (Çevirmen)

len nurlar, bereketler, havarık[1] ve ledünnî[2] bilgiler ile karşılık vermemdir. Bu görev son on seneden beri yapılıyor olsa da, İslam'ın yayılması için karşılaşılan tüm ihtiyaçlarımız sebebiyle önemli miktarda mali desteğe ihtiyaç duyulduğundan, siz beylere bu mesajı iletmeyi gerekli gördüm. Ey saygıdeğer kimseler, dinleyiniz! Yüce Allah Celle Şanuhu ve Hz. Resulüllah'ın[sav] yolunda karşılaştığımız zorluk, milyonlarca insan için yayınlanması gereken eserlerimizin, büyük mali kaynağa ihtiyaç duymasıdır. Var olan durum, öncelikle elimizde bu yüce hedeflerin gerçekleştirilebilmesi için hiçbir kaynak bulunmadığıdır. Kimi coşkulu dindar kimselerin[3] çaba ve yardımları ile bir eser kaleme alınarak yayınlansa bile, zamanın ilgisizliği ve gafletinden dolayı o eser, bir kaç kopya dışında pek satılmamaktadır. Onun kopyalarının çoğu yıllar boyunca kutularda saklı durur yahut da Allah[cc] rızası için bedava dağıtılır. Bundan dolayıdır ki, dinimizin gereksinmelerini yayınlamakta büyük

---

[1] Olağanüstü ve mucizevî. (Çevirmen)

[2] Allah tarafından bahşedilen. (Çevirmen)

[3] Coşkulu dindar kimseden murat, kardeşim Bhera'lı Hz. Mevlevi Hekim Nur-üd Din'dir. O, bütün malını gerçekten bu yolda harcamıştır. Onun ardından ise, içten dostum Hekim Fazl Din Bey ile Malerkotla'dan Nevab Muhammed Ali Han Bey ve derecelerine göre bu yolda fedâ olmakta devam eden, benim tüm ihlâs sahibi dostlarım gelmektedir.

bir sıkıntı ile karşı karşıyayız. Yüce Allah'ın[cc] cemaatimizi gün geçtikçe çoğalttığından hiç şüphe yoktur. Ancak şu ana kadar, zenginler arasında İslam'a hizmette önemli bir pay üstlenebilecek kimse yoktur. Bizzat görevlendirdiği bu aciz kuluna Yüce Allah[cc], tecdid-i din[1] için geldiğimi ve bazı seçkin kimseler ile kralların da cemaatime katılacaklarını müjdelemiştir. O bana, "Sana bereket üzerine bereket vereceğim. Öyle ki krallar, senin elbiselerinden bereket arayacaklar," buyurmuştur. İşte buna dayanarak bugün ben, devlet ve hükümet erbabına, görevimde bana yardım etmeleri konusunda nasihatte bulunmayı uygun gördüm.

Dinimize yardım etmek, çok yüce bir iştir. İnsan, kuşku, şüphe ve vesveselerine kayıtsız kalamadığı için, tanımadan bu gibi büyük yardımlar için cesarette bulunacak gerçek kalp doğruluğuna sahip bir kimse de ortaya çıkmaz. Onun için ben bütün amirler ve varlıklı kimselere hitaben genel bir duyuruda bulunmak üzere yazıyorum. Eğer beni sınamadan, bana böylece yardım etmekte tereddüt ediyorlarsa, o zaman onlar bazı plan, teşebbüs ve güçlüklerini bana yazsınlar ki, ben de o konularda duada bulunayım. Ancak onlar bana yazarlarken,

---

[1] Dinimizi bidat ve hurafelerden arındırmak. (Çevirmen)

amaçlarını elde etmelerinin ardından, İslam yolunda ne kadar yardım edeceklerini ve kalplerinde bu yardımı kesinlikle yapacaklarına dair değişmez iradelerini bildirmelidirler. Eğer böyle bir mektup[1] herhangi bir kimseden bana ulaşırsa, kendisi için dua edeceğim. Kesin inancım, takdir-i mübrem[2] olmaması şartı ile Yüce Allah'ın[cc] duamı mutlaka duyacağı ve ilham yoluyla bana bilgi vereceğidir. Hedeflerimiz zor diye ümitsizliğe kapılmayınız, çünkü Allah[cc] her şeye kadirdir. Yeter ki, ezeli iradesi buna muhalif olmasın. Eğer birçok kimseden böyle başvurular gelecek olursa, ben ancak Hz. Allah Azze ve Celle tarafından işlerinin halledileceği müjdelenen kimselere haber vereceğim. Bu durum, inkârcılar için de birer mucize olacak ve böylesi mucizeler bir derya gibi çoğalacaktır.

Sonunda nasihat ederek, her Müslüman'ı İslam uğrunda uyanmaya davet ediyorum, çünkü İslam çok şiddetli bir fitne içindedir. Sıkıntı içinde olması sebebiyle, ona yardıma koşunuz. Bu benim ge-

---

[1] Mektubun çok dikkatli bir şekilde kayıtlı ve kapalı olarak gelmesi gerekir. Böylelikle içindeki sır zamanından önce ifşa edilmeyecektir. Burada da o sır, tam bir emniyet içinde gizli tutulacaktır. Mektup yerine, o zengin kimsenin güvendiği birinin gelmesi, daha da etkili olacaktır.

[2] Değişmez kader. (Çevirmen)

lişimin de gayesidir. Yüce Allah[cc] bana Kuran ilmini ihsan ederek, Kitabının gerçek ve derin anlamlarını açmıştır ve harikulade mucizelerini bahşetmiştir. Bana geliniz ki, sizler dahi bu nimetten pay alasınız. Canımı elinde bulunduran Zatın adıyla yemin ederim ki, ben Yüce Allah[cc] tarafından gönderildim. Musibetlerinin aşikâr olduğu büyük çileler ve felâketler ile dopdolu bu yüzyılın başında, bir müceddidin apaçık bir iddia ile gelmesi gerekmez miydi? Yakın bir gelecekte sizler, yaptıklarımla beni tanıyacaksınız. Zamanın âlimlerinin bilgisizliği, Yüce Allah[cc] tarafından gelenlerin yolunda, kendisine engel olmuştur. Sadece elde ettikleri başarıların sonucunda onlar tanınmışlardır. Acı ağacın tatlı meyve vermediği gibi, Yüce Rabbimiz[cc] de has kullarına nasip ettiği bereketleri diğerlerine nasip etmez.

Ey insanlar! İslam çok zayıf düşmüştür ve düşmanlar dört bir yandan onu kuşatmışlardır. İleri sürülen itirazların sayısı ise üç bini aşmıştır. Böyle bir zamanda, sevgi ile imanınızı gösteriniz ve Allah'ın ermiş kulları arasında yer alınız.

وَالسَّلَامُ عَلَى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى

"Vesselamü ala menittebe'al-huda.

Kim hidayete tabi olursa, selam onun üzerine olsun."

بیکسے شد دین احمدؐ ہیچ خویش و یار نیست　　ہر کسے در کار خود بادین احمدؐ کار نیست
ہر طرف سیلِ ضلالت صد ہزاران تن ربود　　حیف بر چشمے کہ اکنون نیز ہم ہشیار نیست
اے خداوندانِ نعمت ایں چنیں غفلت چراست　　بیخود از خوابید یا خود بختِ دین بیدار نیست
اے مسلمانان خدا را یک نظر برحالِ دین　　آنچہ می بینم بلاہا حاجتِ اظہار نیست
آتش افتاد است در رختش بخیزید اے یلان　　دیدنش از دور کارِ مردمِ دیندار نیست
ہر زمان از بہرِ دین در خون دلِ من می تپد　　محرمِ این درد ماجز عالمِ اسرار نیست
آنچہ برما می رود از غم کہ داند جُز خدا　　زہر می نوشیم لیکن زہرۂ گفتار نیست
ہر کسے غمخواری اہل و اقارب می کند　　اے دریغ این بیکسی راہیچ کس غمخوار نیست
خونِ دین بینم روان چون کشتگانِ کربلا　　اے عجب ایں مردمان رامہرآن دلدار نیست
حیرتم آید چو بینم بذل شان درکار نفس　　کاین ہمہ جود وسخاوت در رہِ دا دار نیست
اے کہ داری مقدرت ہم عزم تائیداتِ دیں　　لُطف کن مارا نظر براندک و بسیار نیست
بین کہ چون درخاک می غلطد ز جورِ ناکساں　　آنکہ مثل او بزیرِ گنبدِ دوّار نیست
اندرین وقتِ مصیبت چارۂ ما بیکساں　　جُز دُعاء بامداد و گریۂ اسحار نیست
اے خدا ہرگز مکن شادآن دلِ تاریک را　　آنکہ او را فکرِ دینِ احمدِؐ مختار نیست
اے برادر پنج روز ایّام عشرت ہا بود　　دائمًا عیش و بہار گلشن و گلزار نیست

Ahmed'in dini, çaresiz kalmış.
Onun seveni de, dostu da yok.
Herkes kendi işi ile meşgul.
Ahmed'in dini ile ilgilenen de yok.
Her tarafı basan sapıklık seli yüzünden,
Binlercesi ölüp, gitmiş.
Yazıklar olsun ona,
Halen uyanamayana.
Ey refah içinde yaşayanlar!
Neden bu aldırmazlık?
Sizler bütünüyle uyuya mı kaldınız?
Yoksa dinin bahtı mı, uykuda olan.

Ey Müslümanlar, Allah aşkına!
Şu dinin zor durumuna bakın artık.
Gördüğüm musibetleri,
Anlatmama hiç gerek var mı?
Ey er kişi hadi kalk.
İmanın kisvesidir tutuşan.
Dindar bir kimseye yakışmayan,
Ancak durup, uzaktan bakmak.
Gece ve gündüz, her an,
Dinin zor durumu için kalbimdir kıvranan.
Bu sırrımı bilen ise,
Ancak tüm cihanın sırlarına vakıf olan.
Üzüntüden ne durumda olduğumu da,
Var mı ondan başka anlayan?
Bir zehir içmekteyim,
Ama gücüm yok ki anlatmaya.
Herkes ailesi ve akrabaları ile dert ortağı iken,
Yazık ki yok bu çaresize dert ortağı olan.
Kerbela'da şehit düşenlerinki gibi
Görmekteyim dinin akan kanını.
Şaşkınlığım bu insanlara.
Sevgiliye sevgisi olmayana.
Onlar nefisleri uğruna cömertçe harcadıkça,
Kalıyorum hayret içinde,
Neden bu cömertlikleri,
İnsaf sahibi (Allah) için yok diye.
Ey dine yardım etmek üzere,
Gücü ve azmi olan kimse,
Seni cömert olmaya davet ediyorum.

Katkının az ya da çok olmasının yok bizce önemi.
Bak, iman ne durumda.
Oysa gök kubbe altında yok ki onun bir eşi.
Soysuzların zulümleri neticesinde
Toprak altında ezilen kimdir, bir bak.
Sıkıntı ve musibet zamanında,
Biz zavallılar için tek çare var,
O da yalvarmak,
Izdırap içinde gözyaşı dökmek, sabah olmadan.
Ey Rabbim!
Ahmet-i Muhtar'ın (Hz. Muhammed-i Mustafa[sav])
dinine aldırmayan, O karanlık kalbi, asla şad et-
me.
Ey kardeşim! Eğlenceli günler sayılı,
Bu saadet dolu bağ ve bahçeler de beyhude.

Yazar:
Mirza Gulam Ahmed Kadiyani
Gurdaspur ili; Pencap.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلِ الرُّسُلِ وَ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ

Duyuru

Yüce Allah'tan[cc] ilham alarak ve O'nun tarafından görevlendirilerek, dinin ıslahı ve tecdidi[1] amacıyla Berahin-i Ahmediye adlı bu eseri kaleme aldım ve onun içinde ileri sürülen delillerin yanlış olduğunu ispat edecek her kimseye de on bin Rupi[2] tutarında bir ödül vaat ettim. Özetle bu kitapta ortaya koymak istediğim, yeryüzünde Yüce Allah[cc] tarafından ve Hak dini olanın, ancak İslam dini olduğudur. İnsan, sadece onun vasıtasıyla Yüce Allah'ın[cc] her ayıp ve eksikten uzak olduğunu kabul eder ve tam içtenlikle O'nun tüm pak ve kâmil sıfatlarına inanır. Doğruluğun bereketleri, onunla güneş gibi parlar ve doğruluğun nuru ise onunla gün gibi ortaya çıkar. Diğer tüm dinler ise açıkça batıldırlar. Onların ilkeleri, ne mantıksal araştırmalar ile doğru dürüst ispatlanmaktadır, ne

[1] Dinimizi bidat ve hurafelerden arındırmak.
[2] Hindistan'ın para birimi.

de onlara tabi olunarak bir zerre manevi bereket ve İlahi kabul elde edilmektedir. Aksine onlara uymak, aklı öylesine belirsiz bir hale getirip tecrit eder ki, onu basiretten uzak kılar. Takipçilerinin gelecekteki bedbahtlıklarının alametleri ise kendini bu cihanda bile gösterir.

Bu eserde İslam dininin doğruluğu iki şekilde ispat edilmiştir. (1) İlki, üç yüz çok kuvvetli ve kesin akli delil yoluyla. Bu delillerin şan ve yüceliğini, değer ve üstün mertebesini ortaya koymak üzere, İslam muhalifi bir kimse bunları çürütebilecek olursa, kendisine on bin Rupi verileceği de duyurulmuştur. Emin olmak isteyen bir kimse, dilerse mahkemeden resmi bir belge bile alabilir. (2) İkincisi, doğru bir dinin kâmil doğruluğunu kanıtlamak üzere gerekli olan İlahi alametler vasıtasıyla. İslam dininin doğruluğunun güneş gibi apaydın olması için bu başlık altında üç çeşit delil ileri sürmekteyim: (i) İlki, Hz. Resulullah'ın[sav] zamanında Hz. Resulullah'ın[sav] elinden yahut duası, teveccühü ve bereketi ile gerçekleştiğini bizzat muhaliflerinin gördüğü ve bu kitapta tarihsel sırasıyla, delil ve ispat gücü bakımından yer verilmiş olan mucizelerdir. (ii) İkincisi, bizzat bereketli kitap olan Kuran-ı Kerim'de bulunan, daimi, ebedi ve eşsiz mucizelerdir. Bunların her biri ikna edici bir yeterlilikte, hem özelde, hem de genelde insanlara açıklanarak, hiç birisi için bir özür baki bırakılmamıştır. (iii) Üçüncüsü, Kitabullah'a uymak ve

doğru Resul'e tabi olmak sonucu, her hangi bir kimsenin veraset yoluyla elde ettiği mucizelerdir. Bunları ispat ederken, Kadir-i Mutlak olan Allah'ın[cc] lütfu ile, hadim-i din olan bendeniz vasıtasıyla gerçekleşen birçok doğru ilhamlar, harikulade mucizeler, kerametler, gayb haberleri ile İlahi sırlar, doğru rüyalar ve kabul edilen dualar, delil olarak açıklanmıştır. Onların doğruluğuna Hindu Aryalar gibi dinimize muhalif olan birçok kimse şahadet ederek ve görerek tanık olmuşlardır. Bütün bunlar zikri geçen eserde yazılıdır. Bana, zamanın müceddidi olduğum hakkında bilgi verilmiş olup, manevi yeteneklerimin Meryemoğlu Mesih'inkine[as] çok yakın ve kesin bir benzerlik içinde olduğu da bildirilmiştir. Önceki seçkin nebi ve resullerin örneğine göre bana, Hz. Hayr-ül Beşer ve Efzal-ür Rüsül Muhammed-i Mustafa'ya[sav] tabi olmam sebebiyle, onun bereketine binaen, ümmetin önceki birçok büyük evliyalarından daha üstün bir durum bahşedilmiştir. Bana uymak, necat, saadet ve berekete sebep olurken, bana ters bir hareket ise Yüce Allah'tan[cc] uzaklaşarak Kendisinden mahrum kalma sebebidir. Bütün bu ispatlar, Berahin-i Ahmediye adlı eseri okumakla ortaya çıkmaktadır. Tamamı dört bin sekiz yüz sayfaya yakın olup, şimdiye kadar bunun beş yüz doksan iki sayfası yayınlanmıştır. Hakkı arayan için ben, kendisine tam bir teselli ve iç rahatlığı vermek üzere daima hazır olacağım.

وَذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَلَا فَخْرَ وَ السَّلَامُ
عَلٰى مَنِ اتَّبَعَ الْهُدٰى

Bu Allah'ın[cc] lütfudur ve onu dilediğine verir. Ben asla böbürlenmem. Hidayete tabi olanlar üzerine selam olsun.

Bu duyurunun ardından kimse, gerçekten arayış içerisinde sorularının çözümünü istemez ve kalp doğruluğuyla bana gelmezse, tarafımdan ona itmam-ı hüccet[1] gerçekleştirilmiştir. O, Yüce Allah[cc] nezdinde bunun cevabını vermek durumundadır.

Bu duyuruyu şu dua ile sona erdiriyorum. Ey kerem sahibi Rabbim! Bütün kavimlerin mülayim kalplerine hidayet bahşet ki, onlar Senin Resul-i makbulun, Efzal-ür Rüsülun Muhammed-i Mustafa'ya[sav] ve kâmil ve mukaddes kelâmın Kuran-ı Kerim'e iman etsinler. Onun buyruklarına uygun hareket ederek, gerçek bir Müslüman'a her iki cihanda bahşedilen bütün bereketler, saadetler ve gerçek mutluluktan istifade edebilsinler. Keza sadece gelecek cihanda değil, aksine gerçekten doğru olanların bu dünyada bile elde ettikleri, o sürekli necat ve ebedi hayattan da pay alsınlar. Bu özellikle şimdiye kadar bu doğruluk güneşin-

---

[1] Yani her çeşit delilin tam olarak sunulması. (Çevirmen)

den hiç pay almamış olan İngiliz kavmi içindir. Onların terbiyeli, kültürlü ve merhametli hükümetleri, kendi minnetleri ve dostane muameleleriyle bizleri memnun ederek, bize bir kalp coşkusu bahşetmiştir. Bundan dolayı dileğimiz, dünyaları ve dinleri adına onların hayır ve selamet elde etmeleri ve beyaz ve aydın yüzlerinin bu dünyadaki güzellikleri gibi, ahirette de nurlu ve aydın olması içindir.

فَنَسْئَلُ اللّٰهَ تَعَالٰى خَيْرَهُمْ فِى الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ اَللّٰهُمَّ اهْدِهِمْ وَ
اَيِّدْهُمْ بِرُوْحٍ مِّنْكَ وَاجْعَلْ لَهُمْ حَظًّا كَثِيْرًا فِىْ دِيْنِكَ وَ اجْذِبْهُمْ
بِحَوْلِكَ وَ قُوَّتِكَ لِيُؤْمِنُوا بِكِتَابِكَ وَ رَسُوْلِكَ وَ يَدْخُلُوا فِىْ دِيْنِ
اللّٰهِ اَفْوَاجًا۔ اٰمِيْنَ ثُمَّ اٰمِيْنَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ۔

Yani biz, Yüce Allah'tan[cc] hem dünya hem de ahirette onların hayrını dileriz. Ey Allah'ım! Onlara hidayet ver ve onlara Ruh (Hz. Cebrail[as]) vasıtasıyla yardım eyle. Kendi dininde onlara da büyük bir pay nasip eyle. Onları Kendi gücün ve kuvvetin ile cezbeyle ki, onlar Kitabı'na ve Resulün'e[sav] iman etsinler ve öbek öbek Allah'ın dinine girsinler. Âmin. Sümme Âmin. Bütün hamd, âlemlerin Rabbine mahsustur.

<u>Duyuruyu Yapan:</u>
Aciz Mirza Gulam Ahmed Kadiyani,
Gurdaspur ili; Pencap.